

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

7785 18

M 17

7785

18

1664779

کتابخانه
مطالعات
معماری
۹۶

(3)
M17

7785
18

Amsitans
10. 11. 27.
w.l.

بسم الله الرحمن الرحيم

سعال سعال است معهود که از مدکار جهان و مدوارنده زمینی است و در
سعال سعال که در مدکار او اندر خصوص محمد مصطفی که حلالی از طمانی است و
جهالت سوار سواد و هداست اولی صلی الله علیه و آله **سعال** چون درسی روزگار
حادی است سار سالی این مان وی نموده و سلسله ای که سلطان الاطباء و اطباء و
که العزم و الصاعه طولی و الوصف و الحکم و العصاره سار الواسکات
از کتب معده می جمع کرده در باب معالجات نام آن جامع العلاج کرده و سعال
معالجات اول در شمار سواد و سعال و اسباب و علامات و علاجات
آن سعال و صد و بیست و چهار باب **معالجات** دوم در درجه که در ظاهر بدن سعال نمود
و اسباب و علامات و علاج آن سعال و سعال و سعال **سعال** سیم درجه آن
میسمل برسی و سعال **اول از سعال اول در صد و بیست و چهار باب** سبب در درجه آن
یا از سردی و آنچه از گرمی باشد از خون باشد یا از صفوا **علامت** که از گرمی خون باشد
که آنی در سردی و چشمها سرخ و دندان شری در کماهی است بزخا سبب و کوزان
و نبض عظیم و معتد باشد و باشت که تب داخل باشد **علامت** صداع صفواوی تلخی در
پنج ابله و بعضی سعال **علامت** در هر روز فصد کردن بعد از حاجت و بکسین و وقت
زمان و بله و عذاب خون پریدن کردن و سکنی حار است که در کجای که ضد آن
از باد و سردی باشد و سعال نباشد جلاب خوردن و زتر اندزده درم نبات
ده درم اگر کجای نبات کجایی تهری و اگر جلاب خود از عناب ده درم انور سیاه
ده درم کلم کاسر سه درم صفت سه درم نبات ده درم غذا کشاب هر وقت میانه
روز زتر خوردن از نبات سه درم عرق چودده درم اسفوش هر درم و اگر سعال
جلاب خود از عناب ده درم صفت سه درم و انور کیه بزرگ سه درم کجایی ده درم غذا

عبدالغنی

کفایت

میخند که با مواد در ارض چند روز در کوه خون بود از آن قوی می خورد **صفت** و **مغز**
مغز در هر ماده ای بیشتر در کوه یخیز و خوف طلبا و کوه سلیمان در نیم درم در لوی می خورد
مغز در بریان کوه در کوه کوه و می سار کوه در بر سر جلاب ده درم مغز نیم خوردن
و هر کس تا ۱۴۱۱ نام نورد و بوی کوه و مملو و کوه و خیار میخورد **دراک** سبب دور
از ماده خون غلبه است و خشم دور و در شیر در آن و کز از زنده بود و خوشی را کباب
علیه مغز کوه از قیصری ما می خورد اگر از آن سار و هر با باد جلاب خون از غلبه
ده درم کما کاز سه درم نبات ده درم در از جلاب خون از آب ناز ترش با نبات یا
شیر خشک میخورد و خون سنگینی اثر از جلاب و ناز ترش می خورد و یک کس میخورد
دراک دور از سبب اضلاع مده سبب با به کوه و مهل با به خون از محو ضایع ماحواش
و موصی سنا و کما درم و رقی کل کس سه درم سبب لوی سه درم در از غلبه سبب سه درم
هم را چون نه صاف کند سبب درم محو صا کس سه درم در آن صاف کند و بخون و صبر کند
تا سه درم نام نورد بعد از آن که خوردن از نبات و رقی سبب درم و غلبه و غذا زده
ماشی بیدار در هر ماده و از غذا در سه درم غلبه اضرا از کوه و هر با باد ککشل
بار از این خون و غذا ککشل مرغ و تپه و **دراک** سبب دور از ضعف دل سبب تقویت
دل اهل با به کوه ناز جلاب و ککشل و ناز جلاب و ناز سبب از هر کلام از وجوه
ده درم با رقی سبب و در سه درم غذا زده از زنگ یا نارادانه مرغ و ککشل و تپه
و کوشش بره در جمع احوال بکار داشتن در سه درم اهل کوه **سبب** در سببان
بغیر خواجسار کوه سبب آن بلغی بسیار غلبه در مقدم و باغ می خورد و در سبب
فعلها باطل نورد و خواجسار **علیه** هر با باد جلاب خون از زمین سه درم
سبب لوی سه درم کلش کرده درم غذا زده نیم کرده و کز سه درم کاهوش و در غنما کرم
بومین مانند و ناز زینق و یا سبب و با بونه و ناز سبب در سه درم اضرا از کوه **دراک**

بسیار

سبب بجز سرد علامت آن که از آمدن آب زین پند درین و اختلاج ابرویان و چون از جگر
 بپختن پدید آید که در غیبت تغییر تو صبح یا سگته یا فایح یا القوه باز دید شود **علیه** هر بار داد **حلاب**
 خولن از بلکوسته دم رازی یا بکله دم سح کوی و دو دم کلنگه ده دم غلدرخونه کوه کبیره دم
 کادونه و حفته نیز فایده تمام **صفحه** حفته حنک نالونه شبنم یا کازهر کله صف و شملین
 سح دم سح کوی دم راز ماه دم کرم دم کرم شسته نقل از هر یک دم دم کله دم کله دم کله دم کله دم کله دم
 آرد کله نامه تاسه هر یک به صاف کند بعد از آن بره از هر نیم دم غلطام دم دم الکب موی دم دم
 بگذرد دم دم راهم کله نم کرم کند و اگر احتیاج مهمل از جگر باره نمود اما جگر الصبر تر
 خولن تا بن پاشند و اضر از کف از آب سرد و میوه و غذای سرد و تر و اقله نظام
 اما نمینس ماده لجمه زر بخند و ده و میوز و پنجه و لعل و اگر تر کوه شتر نیز و اگر سبب است
 از غلبه خون **صلیح** و صبا به کوه لیکه خون باد داد و اگر سبب از اضطرار صده
صلیح که کف و مهمل خولن در دو در بلغ و در کز **صلیح** دو ام برین را که موی
 و دماغ و لوقه در رخی لعل و اگر تر کوه شتر نیز وقت از هر یک سح دم و ورق سرد است
 و اگر نه از هر یک دم چند میده تر دم هم را که کوه سبب کف کوه شتر سه وزن دارد
 و هر با بداد یک صلی طبله و از غذا ناسر و تر و آب هوای سرد اضر از کند و میگذرد خولن
 کز کوشی در راه و وزه و خولن در در خوز و جادین مصطفا و لیسیم هر از کف کوه شتر
 دغم و کله باز دید شود باید اول سبب از ایل کفان و شتر است عمل خولن فایده تمام **صلیح**
صلیح در سر ساق و آن در مخرج کرم در دماغ یا در جاب دماغ باز دید شود و سبب از
 بخن یا در حضور اما آنچه از خون علامت سر چشمه در در شتر زدن و گاه گاه
 خون از شتر آمدن و اگر سبب از سر علامت سر چشمه در در چشمه و خنک دهن و تب کرم
 و زرد زبانی در بسیار زنده و از روشناسی کرمی و نقل سحر و نفس دماغ و دم
 باز دید نشود و سبب از کله دماغ از آنجوانست و دم باز دید نشود و دم و عشا باز دید نشود

علیه

ص

علیه

علیه

ص

ص

که بحسب وزم اسب چون ماده دنیاغ نخو آفرورم گویند مغز آن برود دنیاغ **صفت** بر آن
 ماده نخو فصد کون در آن نخو خون کون ما بر جلد هر خون مردن کند و اگر ماده مستی شده
 خون مردن کند و هر باید در جلاب خون از غناب ده دانه (اگر سیاه ده دانه سفید در نخل فرود)
 ترنجبی ده درم غذا کئی با ستره صمغی و خون کبضار و کدو کما و هم نبات ده و هم کین بو
 و طبع نرم دال و در غناب سه دو تر بویدن و بر سر نهادن مثل روغن نیلوفر و روغن کدو و طبع
 کون بر کدو روغن گل و کدو شیر در نخل از هر یک قدر در شیرین کند و طبع کند روز ششم هفتم
 اگر غناب سه مصل خودن **صفت** مهمل آلو سیاه ده دانه غناب پانوه دانه کسبیا
 پند ده سناریک هفت دم مملو سه دم سه چهار دم یک کاس سه دم آلو سیاه دانه غناب
 سه دم هم عشا سه و کدو صاف کرده موصیای شتر ده دم ترنجبی پانوه دم شتر
 ده دم صاف کوه با هم جاتر و کدو و صمغی کند تا اهل تمام نخو بعد از آن شربت
 از نبات مزن بود و آن را سبوس میخ و غذا کغاب و اگر سر ساق صفا در بود
 که آن روز اسطوخودوس گویند زرد در روغن شمشاد و حشک و حشک در آن و هدیای کفی و جامه
 درین و خواب ناکردن **صفت** اگر کسی در جلاب خون از مصل و مملو
 یک کاس از هر یک سه ترنجبی ده دم غذا کغاب با نجاب سبوس میخ و شیر جگال
 و در جاب مار کدو کسبی و کاه و مصل و جبار بویدن و در پیش صفا نهادن و در شش
 کدو بر سر نهادن و اگر کسی ما بر باید در جلاب خون از آلو سیاه ده دانه
 یک کاس غناب السول از هر یک سه دم نبات ده دم غذا کغاب با تر هندو سیاه روز شربت
 خون از آب غرزه هندو طب هم سکمی ده دم و خون قرص طباطبائی
 و از خوربت ماز و هدیای کوی شرب جسمی کون صفا کند سه **صفت** صمغی
 با پود صعد خون بکوب و در جاب کغاب تا مهر شود بعد از آن یک کاس
 و صاف کند و یکوبه نجاب سبوس مبدان نهد و چهار یک نبات اصافه کند و با شش نرم

بذل

از نبات

بخون نه تا تو ام آیه و اگر بهتر ازین خود هر مک و کم گاه بگویم بیشتره بگرد و با هم تقوا ایا و از
 ده صدم و هشتاد درم بخون و چند روز بر کوهی عمل کن چون خلط کبک شود و اگر حاجت در ایام
 بخون **صفت** مهلی غناب ده دانه زراره صد سلیم آو سیه ده دانه سنبل و صد
 مکره صد مصلح هم کاس ورق کلیم از هر یک صد مصلحت بهلله زردی صدم غناب
 صد مصلح هر که کوشه تا ماه شود و اگر کسی مایل آید به پستانه ارضانه که در با هم بیاید
 و باز خون و جگر کند تا راه تمام شود بعد از آن شربت سرد از بنای ورق بدو لایب است و کوفته
 نه بخون غذا کف و اگر چهار صوف هم و مهلی توان خون حقه کند برین صفت کسی در صفت
 یک کف صفت صفت خون کوفته از هر یک کف غناب سمان از هر یک کف در ده مکره صد مصلح
 سنبل طایع صدم هر که کوشه و صاف کوه ورق حقه یک کف سه آب کف ده درم
 کند و صدم آفتاب و نیم درم برونه از نر و ده درم زنجبیل هم در با هم کف کند و اگر
 خواهر در لکمی بود کند و عوارضی که کوشه است تا کف صفت صفت صفت کوشه
 روح با بدیم مکره روح کوه و باره صفت صفت صفت با هم بیاید و اگر خواهر صدم سنبل
 و صد درم در کلیم کوشه و با هم بیاید و عمل کند و اگر سبب سرسام ماده بود
 غلامتس ترسیدن و هدیای کوهی و در دخت و سنگدل بخون این نوع سرسام بد باشد
عمل هر ایاماد جلد خون از صدم چهار درم صدم صدم سمان ده درم صدم صدم
 ده دانه بناب ده درم غذا کف و لبنانه کف صدم صدم سنبل
 صدم صدم کف و در آب کوشه و صدم به جگر آن بدو تا جگر بد مانع بر آید بعد از آن
 صاف کند و آن آب بر سر ریزد و بیشتر آن هر دردی عمل می آید تا کوشه تا بد
 در آب کوشه و صاف کند و آن آب بر زار ریزد و دروغ شبت و دروغ با بد
 نیم گرم بر زار جالد کوشه چهار کف شده مانند اضر از کف از خوردن او و با غناب
 کوشه و کار در دخت و با خواهر و کوشه و در احصاب گرم شستی و اگر صفت

ص

این مطبق **طوفان** مطبق است و آنست که در صومخه می رسد و در معده می ماند و از آن است که در
 مویز ظاهر شده در رسایشان که طوفان است و در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 و در کل که از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 خوشه نام آنست که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 به این معنی که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 باوه که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 آنست که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 سر است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 اعضا و صیران مانده و اختلال عقل و فراموشی **طوفان** هر باور در جلاب بخون از باور
 مع لوی از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 ماده که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 اینست که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 بشکلی که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 دانند که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 سر است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 که بیشتر این عمل از خوردن تراب و جلوه گوشت است و خواب ناکون و در وقت است
 که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 خوف که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند
 چون طوفان است و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند

اینست که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند و از آن است که در معده می ماند

بعد

در تمام باز نموده پیش و لا بد بر ماده سینه پنهانند **نقلند** هر آن وقتی که تب گرم در خود خسته در روزها بگذرد
 و عوارض غلیظ سرد بود و ضد باه کون صبا در سرگرم واقع شود و از بقراط منقول است که سرگرم
 در مرض خوف سرد در بعضی احوال ننگه در شب باه میگویند و چون تب گرم در در سرد در آنرا از این ایدمان
 کفایتی در خوارتی میدان باز دیده شود و بقول سرگرم باز دیده شود و زودتر از آنکه تب گرم میگویند **باب**
ششم در نیشانی که بصره در انوشی کون صبا ای علی حده در بعضی از سرد و در دیگر از خشک
 و آنچه از بسبب در آن نیشانی معلوم کردیم هر دو مقدم در مانع جمع نمود بدین معنی قبول کند مانند
 تب گرم که داشته در چون بایز تب هم جمع بعضی قبول کند **علائق** اگر از سرد بسیار خراب و اگر از
 تمام اعضا آمدن آب از پیش چشم **علائق** دماغ را با پاره که کوی کوی لاله هوا یا صبر قویا
 یا ایاره او غازیاد بجز آنکه تب گرم بودین مانند شو نیز و خود در آن جو شده باسه
 در هر روز و هر چه بی ران لبتی و جلاب خوردن نیز از این تب سه مد با جگر خور
 مع کولی سرد کلنگ کرده مد غذا که دو نوره کم کاوشم اگر قدرت در او صبر امانت کند تب را
 چون صراط چنگ شود سهل خوردن **علائق** سهل جلیاره قویا بکوی لاله هوا یا صبر قویا خور شده
 بکوی لاله هوا یا صبر قویا خور شده در این تب تب گرم که صطلد دماغ است را که تب
 و تب که آب از پاره شده صبرانه و در میان صلا تا تو غسل نهند و زودینه و برکت تا از این تب
 بعد از آن تب که در باز خود از غایت و عرق بدین کم سببم و غذا آفریند و زودینه و برکت تا از این تب
 بعد از آن از خوردن آب سرد و غذا سرد اضر از کند و بعد از خوردن سهل میسر خوردن
 مرغ و کبک و پیله و در این وقت که نیشانی نیشانی تب را دیده و در حجابی که مکنش
 مثل دانه کبک و زنجبیل بر آورده و غده **نقلند** از روش این تب در بدن او زودینه و در
 صبر تب در میان برد غالی سرد که تبور ستر کند به صبح یا سکنه یا فایح یا تونه بنه شود
نقلند در زهرن که بسیار کسان که در این بر ایشان غالب بود و چنانکه کفر دیده شد
 زهره و زهره کون کند و بصره نام خود فراموش کند **علائق** دماغ را قویا در در حفظ
 بخوریم بسیار به و آفریند پاره کند در طرفه کند در مرغ کاو بر آن کند و چنان در

باید

بعد

عد

در بیان جوهره بعد از آن پدید آید و هر روز از آن پاره بخورد و اگر هر مابعد از خوردن
نایب **صفحه** در اسهال در حفظ معده و دماغ را قوی در بستن معده زخم مغز از
سجدم که در کتب کف گفته شده در هر روز یک فنجان **نخود** در اسهال در حفظ معده و دماغ
قوی در یک فنجان در دماغ را از ترکانه صلبه نیز از هر یک دم جوید و یا غلظت از هر یک دم
غذای هر دم مسکه در کتب کف گفته شده عمل سه روز از دهن هر روز یک فنجان اما آنچه در دماغ
قوی در خاصه زخم دهن و اگر ترکانه ماده حیوانه و جوید نیز در روز یک فنجان و جوید
کبک اما آنچه در دماغ را زبان دماغ گفته شود که در کتب کف گفته شده در دهن و دماغ
و غذا اسهال در بر استلاطین خون و خفتی در کتب کف گفته شده در دهن و دماغ
که در کتب کف گفته شده اما نموده سرخ کردن قند بر کبک و کونک کا و در دماغ
و کار در کتب کف **عسل** در دماغ را پاک نماید که از ماده کوراجب ایتیمون و کونک
و مصلح ایتیمون در مابعد جلد بکون از مملوفا با کون از هر یک دم سه کوبی
سه در مابعد در غذا از زهره ماشی سفید کوفه و کوفه کرده و مواد چند روز صحت
کند و این سه صحت **صفحه** جبر که در بر اند و مالک لهما و جلد و این در هر دو صحت
نایب **صفحه** در کتب کف گفته شده ایتیمون و سوسن کباب از هر یک کباب و کونک
از هر یک کباب یا مصلح هم در کتب کف گفته شده در دهن و دماغ
و جبر کند مانند خود را می یک شربت ساده در مصلح کباب کند و جبر او در دهن کند
با جلد زخم و جبر کند تا اسهال شود و بعد از آن ای شربت چند نباتات قوی
ش مشهور غذا از زهره ماشی کوفه مواد یک کوبه دماغ را پاک نماید و در مصلح
یا در مصلح که در کتب کف گفته شده از هر یک دماغ یا ماده **صفحه** خنک چشم و پنهان کتب
دماغ را پاک نماید **عسل** در مابعد شربت زخم زخم را با مابعد جلد خون
از مینوفه دم مصلح در مابعد نبات سه در غذا از زهره ماشی سفید کرده مواد و کونک
و کوفه و بومید که در کتب کف گفته شده در مینوفه مینوفه و شربت در مابعد شربت کتب کف گفته شده

نفس

همه در موی کبود بر سر و در فاما الیدنی و کف با معقد اب و عجم و کنگر و از غذا از خسته اقم از
بافتن در موضعی محمود ارا حده نیز آید این علم هر که می نشسته با کا خود بنویسد
 در اینجا بر بن خف با نه قطعه کوکب توام کون بسبب این علم ماده کوادیم اجازت بر مایه
 محوط کند و میران و پهلوی ماده **مصلح** حقه با نه کوه در محول سبوی کند در هر بسته یک کف
 سماء کما عجم حاصل هم دم سح گوی سدم که نشانه و صاف کند در وقت صغند و بکند
 آب پیکر و شکر سیخ ده دم در موی کبزه دم بوره از سر بنگدیم آبک در موی دم که طعام
 بیکدم در ابا هم آنچه لطیف بود عظماء بعد از درون مهمل خود ماده کوادیم اجازت
 صفا بدن و بدن زبیر در ابتدا منفذ کند از ساق هر چه با و طلب بر سر نهادن از موی با بدن
 و حکم الملهک و شکر صحنی از هر یک که در کوشام و طلا کند و غذا مانده حواس زبیر کند
 و شر در موی با بدن و در این علم از ماده بلغم **فوق** حلیط بدن و آب از موی بدن
 آمدن در اثر آن چون این علم از موی مطلقا کوکب **مصلح** در رسات یا در کرده
 کند و جذب بهتر و فزونی کوه در موی فزونی حل کرده بر سر بند و بویید و اصرار کند
 از غذا از سرد و میوه سرد و تر و مایه ای که خون فایده تمام در
 در رسات و بسبب این علم از ترکیب بلغم و صوابتر در موی دم که چون ماده
 بلغم فایده **مصلح** که در چشم و حوال آن و در اعضا و آب از و نیز آمدن و بلغم
 هم در آب رسات و در مایه بدن و در مایه را از بلغم پاک کند و جذب خون از ازا
 سح سکی از هر یک در کف شود دم غذا خود دیگر علم کار و **مصلح** چون خط کله خود این چه بنویسد
فوق چه در موی کوه و در موی با بدن چه کوه بکند هم ده دم در سبب از موی از
 هر یک دم کف شکر دم کوه هم بان از موی سره جله با ده دم سبب از موی از موی کند تا
 از موی آن شود در حقه کف فایده تمام در **فوق** حقه پیکر دنا رنگ دم سبوی در هر بسته
 عضا بسبب از موی که در نه ماده و حکم الملهک از هر یک که مصلح هم را در رسات یا در کوه
 مایه بنویسد و صاف کند و در موی شکر ز موی کبزه حاصل کند هر یک مانده در ابا هم

حقه کوه
 حقه کوه

حقه
 حقه

ص

ص

ناله

مذهب میگوید بوجه از سر غم در این ایام می بیند **فصل** از تواریخ
 دیوانه و نقصان اعضا باز دیده شد و از جای کسی **فصل** در کفر باقی می ماند
 آنکه میگوید دیوانه بزرگ بود چون **فصل** در کفر باقی می ماند
 خبر نام در میان را که در آن خواب کرد ضعیفی می بود و مملو و گاه وجود گشته
 از آنکه قدر در آن گشته تا مملو شود و سر به جای آن بر آید تا جای بخواهد و اگر
 پیش از آنکه مملو گشته **فصل** در کفر باقی می ماند و خواب کرد و خواب گشته
 و بیدار گشته و بیدار خواب کرد و اگر مملو و ضعیفی می بود و بیدار
 مملو گشته خواب کرد و خواب گشته و گاه و گشته و خواب کرد از آنکه
 که در حال رفتی در شب بیدار از آنکه مملو گشته خواب کرد از آنکه
 اینون و بروج و گاه و آن در جوی بیدار خواب کرد و اگر در حال خواب گشته
 بر خنک و باغی که در غنچهها سر دور می بیند و بوسه و باغی با نند و گفت با و باغ
 در عرصه و در غم کند و مملو گشته **باب** در میان این علسه از آنکه
 و خنده و در آن باز دیده شود و سبب این علسه گشته **فصل** یا اضطرار فاسد در آنست
 بر آن که سبب **فصل** چهار **فصل** و سبب اضطرار چهار گانه علسه است این که گویند
 و **فصل** در آن که بود باغی و باغی از ایام کرده و در بعضی کوهن از طرفین میان
 چنانکه نشانی بزدی و خوف بسیار خواب و گاه گاه گاه گاه گاه گاه گاه گاه
 خودی یا نند که در آن گشته از جگر بلند خواهد آمد و گاه گاه علم غیب که و گاه وقت غیب
 و این که سبب اضطرار **فصل** و این علسه به سبب است **فصل** از آنکه گشته و در جوی
 حیض بزرگ و سبب است **فصل** در آن که سبب است **فصل** در آنکه گشته و در جوی
 و عقب با از این **فصل** در آن که سبب است **فصل** در آنکه گشته و در جوی
 و گشته گاه و گشته گاه و با نند و سبب است **فصل** در آنکه گشته و در جوی
 و گاه گاه و گشته گاه و در آن که سبب است **فصل** در آنکه گشته و در جوی

و بقدر حاجت خون برین کون و بدن را در اضطرار فاسد با کفون و خون مطبوخ از فیتین ^{بگون}
 و قتر آرد و در جلد برونه خون نمند و خلط کله در دین علی سر نهام باید که هر باید
 جلد بخت خون از شتر است و زنجبی از هر یک ده درم غذا زردن ماس سفید که مژدوم
 و نفع و جو سه سه درم با روغن بادام یا هسته یا که در جرب استی و نوع دیگر از درم
 گویند سبک خلط که در او در درم و در آبی در مازدیه شود یا در کهار
 ماس را غذا بیکل می رسد باز دین شود یا در پسر زرد باز دین شود که آن ماس با آب
 و عظمه و شراب و عود درش شود و آب ان لپاسه و گاه در درم و در میان ^{علاج} ^{علاج}
 اگر در این باب فصد کند بهتر است که در درم و جلد و عدا نه عود که میل زرد
 مثل جلد است و غیر التی و نبات و عدا زرد که موع و فروع و بزغال شیر خواره و غیر
 بادام و ماشی سفید که در آفتاب صابون بعد از چهار روز فصد کند از باسلیق و خون
 نزار صحتی که در مکه و بصره میل بود و در او خوردن و قمره و ارباب غلبه ماس
 و ارباب غلبه کفایان شکره صحتی و در سفح خون بعد از این می شود ^{علاج}
 بگوید غنای ده دانه مسلمان هر دانه شکره و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه
 بهله یا با مکه که از هر یک در مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه
 افزونه انوع در مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه
 با هم ماسد و خون و غیر کند تا ماسد تمام شود بعد از آن شکره سرد از ماسد موع و مکه
 باز خلو و غذا افزون فرود با شکره جو و ماسد ^{علاج} ^{علاج} ^{علاج}
 در مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه
 نشی و ماسد و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه
 از باسلیق و نظر کند از خون سیاه و عظمه که بگذارد در مکه و مکه و مکه و مکه
 به سینه که دلاله کند در ماده در در مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه و مکه

علاج

صد

و عدا

علاج

در مبادی جلاخون از عسل و عنب الثعلب از هر یک یک درم و تخم میوه ده صاع یا شکر یک صاع
خوبی و شکر یک صاع غذا نیز سه صاع یا شیر جوشانده و عسل یا شکر یک صاع یا شکر یک صاع
و عسل و کوزه زغال و زعفران و کوزه یک شتر حوز و یا کوزه بارهیم مادی و نبات
و نان کوک فایند و مویز و کاه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه
سیفید کوش و فندق و فندق و جوز هند هر کدام یک صاع و اقصر از کوزه از
غذا از عسل مانند عسل و کوزه و بادجان و باقلا و کوزه شتر و پنیر خشک و پنیر
و از کوزه صید و از صبر از شکر و زعفران و شکر **عسل** مایه و در آن کوزه الک الک الک الک مایه
سبع کوزه و در آن الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک الک
نبش مردم خاک رکنه این نوع از کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه
سخن بکنند و کاه از پنیر آب چند کوزه در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه
عسل در مبادی جلاخون از عسل و عنب الثعلب از هر یک یک درم و تخم میوه ده صاع یا شکر یک صاع
سفر کوزه مویز و عسل و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه و کوزه
یا مویز کوزه مویز کوزه و شکر یک صاع و عسل یک صاع و کوزه یک صاع و کوزه یک صاع و کوزه یک صاع
سدوم کوزه یک صاع و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه
و صبر کوزه تا اسهال تمام شود و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه
بقره از **عسل** صبارا کوزه و آن دیوانه نامی است و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه و در آن کوزه
و زعفران و عسل و پنیر کوزه و پنیر کوزه و پنیر کوزه و پنیر کوزه و پنیر کوزه و پنیر کوزه
صبارا مایه کوزه و در آن کوزه و کاه گاه آب از پنیر کوزه **عسل** سرسام صبارا مایه کوزه
و در آن کوزه و در مبادی جلاخون از عسل و عنب الثعلب از هر یک یک درم و تخم میوه ده صاع یا شکر یک صاع
غذا الک
و عسل و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر
و عسل و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر و کوزه شکر

عسل

عسل

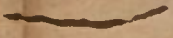
عسل

عسل

در مبادی جلاخون

در وقت که باغی در آن پیش او نشستی و آواز خوشی شنیدن و در کنار بنده نشستی و زکی موهب از آن
 دهنه و طبع با زمین و صد گون موافقی که در آن جوانی با زبان دخول گون مؤخر و چون
 خطه که شود مطبوع بلیله موهوب با قوی معصوم **فوق** آنرا از اصطلاح عقل گویند نسبت آن
 ماده ببلغ و گویا که در نفسی دماغ باز دیده شود **فقط** مانند زبان در قوف نشود و دماغ آن در صفت
 در طبع بسیار در آن است **متر** در وقت که در دماغ غالب شود **عقل** هر مایه در صلب موهوب از
 با آنچه از آن مایه می آید که در آن کلنگه در دم غده که در شیرم که گاو شیره چون لطف
 آنچه در جگر مایه می آید از خوردن یا جگر بقره که در مایه حاصل می شود از این دو اول و اولی
 مایه را مایه از قند مایه می گویند **متر** در آن مایه که در مایه مایه که در مایه مایه
 الهام مایه مایه مایه که در آن مایه از آن مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 در کعبه اصحاب از اسیب یا پستی که در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 طغیان و فساد مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 در عقوبت مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 خون را بسوزاند و خشک نماید مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 چون غرض حاصل می شود در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 حاصل می شود مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 چون آتش حاصل می شود مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 بکار مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

زنده
 شده
 عسله

صفحه

اصلاح شود در دم تیره بخورد و کوه کوه بر سر شرب کعبه کوفه
 و دست بلند زرد و پوست سینه کانا از هر یک نصف درم شش اهره مع دم شش و کاه نصف درم
 در صغیر کلام صغیر خنثی عا و ق و س و م کما بالجو کم و کثرت کاه و زرد کاه مطبوخ کاه در
 از هر یک یک درم سنگ لادن زرد کوه و شسته یکبار مویز به درانه سبب درم ایتون در صغیر سبب
 مع دم در جوش افزانه آن و هم در کوشه تا هر از آن و در سینه کاه و صاف کاه مویز صغیر
 ده درم ترکمی تازه دم شیر خسته ده دم صاف کوه با هم چانه در و باز خور
 فیروز ایاره فیروز یک درم بخاریون هم دم کف هند نیم دم محموده کرمان کرده در کاه هم در
 کوه کوه ارشند و صغیر کاه ای جمله یک شرب سبب **اک** و از عا کاه و پوست سینه زرد
 هفت درم او سبب ده درانه شش اهره مع دم تر اندر میوانه ده دم سینه کاه سبب
 دانه غنچه درانه هفت درم او از هر یک نیم دم هم در کوشه و صاف کاه و باز خور
 و صغیر کاه ایانه یک کاه و کوهی آب گرم کوه کوه و از هر عا کاه مع دم
 آب هم گرم بر سر ایاتی به آنکه عرق کاه بهتر عمل کاه کاه ایانه است هر چون میل خور
 پوسته جام رو و آب رو خور زرد به آنکه عرق کاه درین فریه کوه عا کاه
 معون بخاج بگرد پوست سینه کاه و پوست سینه آنکه از هر یک مع دم صغیر ایتون
 از هر یک مع دم ایتون خور که از هر یک مع دم هم از کوه کوه به سبب از هر یک کوه کوه
 شرب نیم مع دم **دو** و از هر یک یک درم در صغیر در صغیر صغیر
 پوست سینه بهین می کما بالجو کم و کثرت سینه کاه هم در کوشه مع دم جزو او از هر یک
 کاه شرب نیم مع دم از کوه کوه به سبب مع دم در عا کاه کاه در شنه شرب مقدار
 یکبار **نیم** مع دم کما بالجو پوست سینه و صغیر مع دم و صغیر مع دم خور
 نازک سبب بهیم کاه کاه کاه از هر یک فر و پوست سینه کاه سبب هم در کوشه تا هر کوه
 و در سینه کاه کاه و نیم عمل کاه کاه کوشه تا هر کوه کاه کاه در کوه کوه در آن

اندر

عده
عده

ستر مقدار یک ریاضه **باب ۲۰** در عشق بمانند عشق هم باین عجب فواید شود
 عشق حصر فواید و کواثر است که در دماغ و پوسته خاطر ممتنع و دلوا و هر چند عیب
 ممتنع و شش او گویند هیچ الهامکنند **عده** آن از در رگ و دایم دل مکن میزان
 و گاه گاه دیوار گاه که در نفس بلند کند و خواب است که **عده** بها از شوق شدن
 که شوق را از او می کند خسته کون و کفو و طبع باز بین و با غیر شوق حجت کردن
 و دماغ را پر بسته بود عم با نام و معده و کله و چرخ و غده خون که ان را تو در
 مانند زیر باغ و در رگت و باغ و خون شراب عاقی و شراب عین و شراب کبیر از اسرار
 و معنی یا تو تا با شراب کبیر **عده** **باب ۲۱** در کابولی این علم است که کثیر
 حصر و چون تصور کند که کثیر بر بالار او رسیده و او را می کشد و او را از کله کرده
 تواند گوید چون کله از آن حیدر در دماغ و فواید بسیار است که با راضی و غلیظ
 خاتم در دماغ در وقت بهار آن کس که می کند آن خط به خط کله می کشد و در وقت جو که
 آن خط در دماغ زیاد می شود و عضله را نفوذ می کند **عده** از آن وقت می شود
 باین کس تصور می کند که کسر در خواب را از کله **عده** از کسب این علم نماند
عده سر خسته و در در کرا با اندام و شیر مردان **عده** و ضرر کون و از هر از
 کون از خوردن شراب گفت و شربت طلا و سیر و با بی جزه در کله می کشد و کون
 شکر است عین شراب این شراب از شراب کبیر عاقی شراب تیغ غذا مرده از قریب
 و در رگت و انار انار و عوز و **عده** از کسب این ماده علم بر اینم است که آن را از انار و
 آبل از دهن و اگر کون را می بیند و بین ضیاعها سیاه که پیش چشم آید و کون کند
عده هر باجه از جلد خون از از اینم در دماغ کوی در دم کله کرده دم
 غذا که در آستره کله کوشه و مانی او با در چون خط کله که در شربت مرده از حله
 فیکر یا بی جبر تا بدن پاک شود کون از ان **عده** از هر از هر در سرد و خشک و
عده در صرع و آن کده که در می از عضا باغ غایب

عده

عده

عده

عده

زنده پس با برده قدر بیشتر در کورن میگردانند از می جنبند زنده است و از آن زنده بپاید
 چهار روز هیچ صلابت بخند از بند و فریب نمی آید بر مرغ و بر مرغ زیت چوب کند و با باره فو اما
 و خلق او فرو کند که شتر کند بعد از آن شتر شتر و جوی و صعل از هر یک مقدار یکوبه و در هر یک
 و در سینه عظیمه است و در سینه و بطول و تریاق از هر کدام که موافق کفای دارد و عمل کند
 و در صقی ریغ در کافور خالص در سینه و زیره از هر یک مقدار یک کول و صفا کند و عیسی به بند
 از کل کله است و در هر تر شتر بعد از آن صلابت خون از آن خون با بوی از هر یک در کل کله
 و در هر صلابت بر سندان از صند بستر فرغون نخلان کباب شتر و لغز قاتله همه را که در کله است
 و طلا کند در کعبه صفتی که در فایده آید در این بنده جامع کفر را دیدیم همده بود که
 در او را نجات دهنی کند چیزی را که در کله بر سر نهاده در صلابت در کله است که غلبه خون
 غلبه نماید **در** وضع کفول از صفا و در کفول از اساق و صلابت خون از زنده بود
 وضع معتدل یکصد شاق پدیده در غنچه زنده مانی نفع کند و در کله و از آن کله در اساق
 نحو اضافه کند بعد از آن شتر خون از زنده صلابت و از زنده صلابت و در صلابت بلبل و در کله
 که کله صلابت و کله صلابت و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 نحو بعد از آن کله پدید آید در صلابت و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 از کله با زنده نحو اضافه صلابت و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 از کله بسیار امید صلابت و در کله بسیار امید صلابت و در کله و در کله و در کله و در کله
 تا نفع و صلابت صلابت که در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 و شمع و ماکول و در کله از کله بلبل و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 صلابت بسیار که در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 فرود آمدن خط بلبل از کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 بر آن کله اول خود با زنده نحو بعد از آن صلابت و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله
 کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله و در کله

علا
 علا

در مغز باشد و اگر در مغز بیست **علی** تا سه چهار روز بگذرد و اگر آن مغز را با چهارده
 اصح دو او غده اخوند در هر چو خود تو عقل از نایده شود و ماده در وقت آید و میل بعضی
 ضیف کند بعد از آن صلب خصیص از زمانه است در این موهب که کوی در کتب کرده
 غذا خورد ویژه هم کار نیست و اگر صفت کذیبی میسر چون غذا بخورد اثری جز از آن از جگر
 یا جگر با نرفیق **علی** عمل تو طرز کله بر این زمان ما میزند و تر بر نگیرد و نرفیق آید و اگر در
 صورت که از هر یک یکبار غار کوی عمل نهند در کوی هم که صطرب و انعام کوی هم در هم
 مثل در آنجا هم را که کوی تا از نایب از نایب هر کوی که در میان طهارت با تو از عقل نهند و فرود بود که
 تا از هر یک نام شود بعد از آن تر سبب و خون از نبات بر وقت هر دو هم در هم غدا از جگر
 ویژه هم کار نیست **علی** جس در بلغم نهند و تر یکبار هم که صطرب کوی که کوی یکبار کوی
 از هر یک یکبار عمل هم هم را که کوی بر نهند و صلب نه در هر روز اول با نرفیق
 حقیقه و در وقت انوار قطره کوی سبب در حقیقت کله کله و ورق بود که در ماهر و در اول
 و نسبت در این صفت بزرگ هم که در اول از هر یک هم که صطرب هم در صطرب و نرفیق
 هم را کوی نه و صاف کند و در غایت او در عمل یکبار هم که کوی در هم بود و از هر یک
 نهند از هر یک هم در هم را با هم آنچه عمل کند **علی** دیگر از او است و در وقت صغیر و در وقت
 است تا کوی در کوی هم در اول کله کله هم کار نیست از هر یک یکبار کوی در کوی هم که
 کوی تا نایب با زمانه و بر نهند صاف کند کوی در عمل ده هم که کوی هم در هم
 کوی ده در هم را با هم آنچه عمل کند در وقت صغیر و در وقت اول صطرب تا نایب کوی
 و صطرب فایا بتواند فرموده بیشتر اطلاق بعد از عمل سبب مبر شود و هم بتواند و
 نفس کوی هم در ناگاه زبان او را نهند و کوی تا نایب کوی هم که کوی تا نایب کوی هم که
 چند نوبت اجابت کند امید خلاص من از این بنده جامع کوی را در هم از هر یک عمل از این
 واقع است تا صلب در ساله کوی و در صفت او از نایب کوی ده کوی و کوی و کوی
 بنده ساله کوی در روزی تا نایب کوی هم از آن خلاص یافتن از کوی و کوی و کوی

علی

نیل

ص

مغز لا

در کوه کمان باز در شود چون نریزیم کند به نور ضلای شود اگر کمان در کشد و از شود
 برین شیخ کشد و در دست بخیر علی با یک کوه اطوبت قرین باز دین کند از کمان کشد
 در چون فایح اندر کمان باز در شود و اگر نگاه باز دین شود به کسرت ضلای شود بهترین بیوانت
 در چون ستر در عین باز دین شود و کت لپار و کمانت لپار کند و طعام آن در خورد
 بر استله طای خنسد مکرر آن مرده فایح و عذار لطیف ضرر آن خودی نریاق نریک
 در سه در دیوگی و ما و کس برین جو **صف** نیت ناکونه کس مصطی که و یا کس در آب
 از هر یک دم و در اول کس و صاف کند و چهار غسل در آن می نمود و آن را نیت بخورد
صف ماء الحسل الاصول و سبع از آن سه و سبع کس از هر یک دم و سبع در آب
 مضمون کس کس در آن سه کس منظرین دمی عا و حار نیت کس از هر یک دم و ناکونه
 قط را در آن کرد اگر از آن یک دم چند نیت کس در آن سه و سبع از هر یک دم
 تا یک از آن سه و بر لایحه حاف کند هر روز مقدار ده دم با سه دم در آب یک کس کس
 اگر کشد در آن کس نیت و عصفه مصلح از هر دم قط در او در سر در او در آن
 حنظل و نعنع سفید مالدن با سه و فایح و کس و قنصل و بودند و اگر از آن
 و فاقه و طلا کردن اینها از کس نیت و نیت **ط** صابون در آب چند باند و
 بر عصفه مصلح طلا کند **صف** نیت مصلح و عا و حار کس نیت کس در هر دم در نظر
 هر کس کس خود در کس نیت بر مضمون کند فایحه ۲۴ در آن کس کس کس مصلح نیت
 چند روز علی کس فایحه نیت عا و حار نیت کس در کس نیت کس نیت کس نیت کس
 و بار در نیت کس کس کس و مصلح و آن کس کس کس کس کس کس کس کس کس
 که نیت کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس
 و کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس کس

صفه

صف

ط

صف

در آن وقت که زمین فایده دهد و بهتر از همه زهره کلک است بیشتر در آن که غنای
مخوف زهره مانع بار از این است و در آن که گوشتی است بیشتر در آن که غنای
زینت نیز زهره که تا از یک قدر گوشتی که گوشتی است و در آن که غنای
مخوف و غنای که تر است و بلکه در آن که با خود در این وقت هر چه که در آن است
صفت در غنای که در وقت سحر و در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
نیم وقت هر که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
نند چیز آنکه غنای که در آن است که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
رعنوان مصطفا از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
بر آن بر از دو که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
زمن آن در آن که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
بر وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
زینت در آن که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
چهار دان که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
بیان در آن که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
سب آن که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
و پنجاه از آن که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
و گویا که در آن که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
بلند غنای که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
از این که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
چند از آن که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت
یاد کرده که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت صبح و در وقت غروب از هر یک که در وقت

اصول آن

ع

ف

ع

ف

ع

ف

ع

ع

استخوان کوفته و بجزد و در کوفت و در لب و درک است که با کشیده شده و با زخم و در
عسل سه سره سه کو که میل به تر آرد در بن را نرم کرده مانده از جعفر در جگر کجند
 زمان و نیز فرار اعضا مایه و خون و سیلان با بنات و در غلج بادام غلج کشت با بن
 ماوراء در اعضا و فرود و بزغال و آنتیک و ماوراء کلهک هر ضرب از میل بر در در
 و از در بن بود و خون غلبه مضه کون سک و اما خون بکشد بر بن نکه امانه از ک
 بجز نوبت بر آن که نفع است از بن و در بن زبان بازید که در غلج آن
 مانده غلج و باغ بایه که از کله از با غلج کلهک خست کلهک کیده بود نفع بر او در
 اغریه را در بر کم میداده عرض زبانه شده چنانکه اعضا را در خست و یکبار به غلج
 داد و بر سر در آردن خلاقی و اگر کلهک از آن ماوراء غلج با از خوردن بن
 و اگر که با از سر کشت یا از خست تر در عمد یاد در علم یاد **عصیر عسل** هر یک
 از با بن کس بایه که **عسل** در علم کلهک بود و عسل بایه بدید که از آن با عسل
 بر نه چهل دم خست آرد و آرد آن که در آب آن که در دسته و در علم کوفه در هر یک
 از بن نماند تا بنز بانه و در عسل کلهک و کلهک و در آن هر یک در علم کلهک و آن با بنز
 و در عسل کلهک کلهک تا در غلج بر آن که در در وقت صبح اعضا مایه **بیش از دم**
 در غلج و آن عسل کلهک در اعضا را بازید نمود مانده اند و با در زبان و عسل
 از عسل کلهک و عسل کلهک و عسل کلهک از بن نماند از آن که در مانده خوف خست
 چنانکه در خوف و بنز کلهک است در اعضا از بن عسل کلهک و عسل کلهک از خون
 تر از با **عسل** از از استند و بنز غلج کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک
 و از آن بن و عسل کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک
 عسل کلهک از از با عسل کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک
 چون عسل کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک

عسل

عسل

با آنکه آب خورنی و مایه‌ها در آن کشش و در میان رسیدگی نشی و در کبک غرض
تراب به هضم کند و در آن وقت به بر میدن از هر کل مرد و هر سه در آن وقت و دل کردن
بجز در تراب صندل از تراب بر از هر یک جوهر شکر مزه از از رزق و انار و انار و قند
بازغ از کوبیده و بزغاره در کبک است از خوف و خوف و خوف و خوف از هر یک از این
و از از خشک اعصاب و اسهال با تخم صندل شود از لواط فلولک در غرض اسهال
اندک باشد که اسهال قوی می‌گردد بهر اما مایه‌ها در کشش در آن عمل می‌گردد
باب مقدم در صدره آن علم است که در اعضا آما بهر آن آن دست و پا است
اما بهر طرف چنان حالی کند که آن عضو ضعیف است و در آن شود و مانند مورچه در آن عضو
جو کند و مانند کوزن بعضی فرود و زیاده در دنیا میسر آن عضو ضعیف در آن
و استلا از افلاک غلیظ آن مفید شود بهر کبک از برداشتی خبر از آن که یا بعضی
نشسته یا نشسته با از باره عله تراب یا بر آن شاه استی برین و کامل و بعضی در آن
قارور و چون استلا مده از غلظت زیاده و هر کبک از استلا سخن و عله در آن
ظاهر **باب** مفید کن و در کبک بعضی از نور از خشک است **باب** تراب حاد و در
مقدمه بنای است **باب** در لوقه و آن علم است در اعضا اما کبک و کبک
از نده سرد غلیظ در در کبک غلیظ و در در نور خود مکنده بر عقل چشم و در آن
ناگاه و تراف نور و قوت یافتی طعام و خوا می‌دین باطل شود و شکمها در هر چند و تراب
در هر دو چشم بر هم نند چون خوله در آن با دگر کند باو از بیوقوف دان برین رسوا با
بکند و با افک از هر چه صلاب و نند از جایه در و بعد از آن جلد چندان از با نوجو از نانه
یعنی کوی از هر کدی که کهن کرده درم غذا خورد و کوبیده که کاوشه چون صراط کبک خود تراب
خوف از جلد باره لواط و هر چه چون اصطلاح مستوف کف که غذا از لطیف خورد و حساب
لوقه را در جرات از کبک نشی و در آنینه خبر نند که آن فایده تمام ده و غرضه کف و

۱۰

۴

ادد دارد

در این کیه...
همه را که...
بریزد مانند...
بسیار چشم...
پروان مانند...
در وقت میان این نوع آن...
سوم مختار...
و جستی...
کون از...
در چشم...
معده...
و اگر...
از آن...
پوست...
و معده...
و مو...
و صاف...
چشم...
چشم...
چشم...

بسم الله الرحمن الرحیم

۲۳

از یک نیم درم اینفوسه فونان گند در درم اعوان بیدم که در کمره فانی را در کمره
و بوقر حاجی سایده در چشم گزند **و لار** اقلیمه شسته قویقا اسفند برود کند
از یک درم از درم خردن سادوش اینون از درم یک بیدم که در کمره هم برشته شود
و مضمون در مضمون فیر تافته و آن بنامه کون که از نوشته بود بیشتر مد آن بود از
سینه چشم بگذرد ضایک لبها چشم **و مضمون** در ابتدا مضمون باه که و سه با باد و صلب
خون از از از سه بی لوی از در یک درم حکم کرده در غلغله خودم که در کمره که با
چون خلط کثیر از در تر خون از در باره عوار یا صبر با اماره جالوی چون تر است
خونک شسایه کثیر گشته مانند نیاید و شیر و ریش و یا صلیقون و در شش و ریش
فلقنه و اگر ای علی فرزند و در ۱۹۹۹ زایل شود و آنرا با بن بر درانه از درم
نفسه که تری از درم گشته است در درم لکونی و در درم بر کاف و اکلین
با نونه موز در کمره آب گشاید و در سه بر کاف آن برارد و حمام رفتی از نوا نوا نوا

در بعد از آن ساق گزند **و مضمون** ساق نهند در انچه درم قلعق در درم گشته
نجان از درم یک درم هم که در کمره آب بگذراند یا آب سار گشته نیا و گشته
بیلون اقلیمه زده درم در درم هم که در کمره آب بگذراند یا آب سار گشته نیا و گشته
از درم یک بیدم که در کمره آب بگذراند یا آب سار گشته نیا و گشته

قلق در درم گشته بی درم از نوا درم نوش در کمره نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا
همه از نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا
از درم نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا
که در کمره نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا
در کمره نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا
هر اید از نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا

۲۴
۲۵

لعل لعل لعل

شستی بعد از آن طلکون صبر و نوزاد هر یک صبر نام بگویند و زهره طلکند و بعد از آن نوزاد
طلک حاکم نیمی و پنج لغید بر سجده با هم گویند طلک کند و سر او در او در خون طلک
 در چشم نهوا **سید سلیم** در نزول آب لب آسون طلک من غلظت در تفسیر چشم در
 مقصود که زهره چشم یا کسی از او بر چشم او دیگر دو یا مانند نوس ایچ و خیاها و خلیفین
 و چون محوه متعاقب من زهره زیاد و نفع او را می گویند در یک چشم در هر دو حال که در هر دو
 و خلاصه آن اول زهره آسون آب است و در آن مدت سه ماه در یک طایفه مانده و کلا در
 و نایز که زیاد و نفع او را زهره در آن مدت شود آن از نزول آب است و آن خان
 باید که در آن آب سینه و انگشت با بر چشم مالند و زهره در آن وقت که قابل علاج
 و در آن وقت که قابل علاج نیست و در آن آب نشی و طمانخ علاج توان کرد و در آن غلظت در آب است
 علاج عقل است و در آن سید سلیمان آمده که هر با باد جلاب خون در آن از آن سید سلیمان
 از آن سید سلیمان گلنگه در غدا زهره نوزاد نام کلا و نفع و چون ماده که در آن زهره زهره
 یا هر که زهره و بعد از آن نسیف بکنند **نسیف** آن زهره گلنگه زهره عقاب زهره که
 در وزن یک بار ببرد و زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 و در آن از آن زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 بیاید و در آن زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 هم میزند و زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 و بعد از آن زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 مین در آن زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 و از آن زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره
 و زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره زهره

94

زهره

زهره

در بیان نند مایه چشم

در چه دو آید این آید که بجا بری علی از قهقهه
 یا فرزند کسین یا بار و زشتی **علی** در صفه بایه کو
 و مصلی خمون چشم را بسته درشتی **نادر** صبر اقا قیاح ص
 ام بگویند و بر گمان پاره مایه بوش چشم بندم و قدر
 در صفه از جنید **سیر** در احوال سبب این وطن هر در
 و در آن از جایز می خواند که از این علی هر در مایه
 ص و دکت و در او غره **ما** در کوننی از سر ما و غیر آن
 سبب کوننی از سر ما **علی** بقدر در کوننی مایه
 در بر این ز فو آن و در کس بر آن نند و باغ
 در آن یاف و بر مایه آن ز فو آن نند که از چون
 غیر در چشم دو نند و در کس حافر ما **ما** بگویند
 در خواب بیدار شود چشم او کوننی چنان تصور کند
 ز فو کوننی و معنه و کاه و مین و در کس و عطر
 و پیدار ما کوه و باهق بن کوننی و در کس کل
 غناب در آن سسای من نند که در دم مملو در دم
 در صفه **ما** در صفه بصر بر علی وطن هر در
 چون موهه چشم تا با زیاد شود و چندان
 از لذت نامه سده در کلنگه ده دم غلظت و قوره
 از جنید پاره فیروز و بر مایه قیایا و از غلظت
 کند فایه در قیایه دم در آن مایه کوننی
 معلق نام ایران

۴

۵

۲

۱

۴

۲

فغیر امران از هر یک کدام نون در طبع هم را که در چشمه ما بر از این به غیر کند و بنام چشمه
مصلحت در زخم که در زخم در وجه که در چشم او از زخم بود و در این راه باید بود بقیامه

قیقه و بنور از هم و باد و غم از زخم مانند بر پیش تا در یک کالیه یاد در هر جوان چشم کند **کتاب**

مصلحت در زخم در چشم و در چشمه اصرار باید که از زخمی بر قفا و نظره کن بر چهره
براق و مکنه کن در افرات و کوه و عینا رو و در نظره کن بچهره سفید و کالیه بسیار و کالیه کن
و باد و باران سخت و از خون و چهره ترش می شود و کوشش در عین و بجماع بسیار کوشش کار
و در این راه هر چه در راه بود که در چشمه غنچه را با چشمه چشمه روزی کند و در چشمه چشمه

و چنانکه در کتاب و عینه در که در چشمه از زخم و تو می آید از کوشش بود و در این راه
در چشمه کوشش از حال و کوشش در کوشش در کالیه با چشمه در کنار کوشش و چون

کالیه بسیار چشمه او از کوشش شود **مصلحت** در در کوشش و بسیار از کوشش یا از

کوشش بسیار کوشش در کوشش و مانند کوشش بر فرود کوشش چشمه کوشش که کنار
که از عینه بدماغ بر آید و کوشش در کوشش و در کوشش بسیار و کوشش چشمه **مصلحت** و کوشش

هر چه با باد و جلا و جلا و از عینا و در عینه و کوشش از کوشش در کوشش در کوشش در کوشش
کوشش از کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش در کوشش

کوشش با زخم کوشش از کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش در کوشش در کوشش
چون در کوشش هر چه با باد و جلا و جلا و کوشش از کوشش در کوشش در کوشش در کوشش

غور کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش در کوشش
کوشش در کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش

کوشش در کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش
کوشش در کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش

کوشش در کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش
کوشش در کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش

کوشش در کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش
کوشش در کوشش و کوشش در کوشش و کوشش در کوشش در کوشش در کوشش

۴۵

علی

۱۱

۱۱

جان و زدن در کوشی باید که آرد کند تا در که یا آرد کبک شفتاد یا قدر فوئی سفید در اصل کرده
 یا آرد بودنه یا آرد درسته ترا یا آرد تصفیه آرد را در نه طولی یا صبر اما صبر از نه
 بهتر فو اینها یاد کرده بودم که کبک است اما در کوشی افتادن سنگ و غیره ببرد
 ریسما و قدر پیچید بر آن بچد و به سرش ماه را بالاید در آهسته در کوشی فرود بگو
 چون بر سنگ بر آید بکنای صبر کند بود از آن آهسته کردن کند و چیز در دست کند
 تا خط سبیه جوع غلبه آید بجز بکشد و در آرد بر روی نیاید آرزو به کلیتی کویک
 ببرد آن آرد و در کوشی نیارند نیم هلاک نشد **باید** در کوشی کوشی
 اصرار کند از غذا غلیظ و سرد در زنده را بخیست کم و از باد دماغ سرد و صواب
 طبل و بوق و هر چند روز کوشی را باک گوی و هر چند روز در کوشی با باد دماغ سردی
 در کوشی چنان **باید** در مضمنا نیز اول در دنیا یافتی بجز صبح با در آن علت
 ما در زاد قابل علیحده مانده در مجرای دماغ و در عصبه و بر دماغ پوسیده است
 و بسیار در این عسل در دستخون باز دیده شود از آن در مضافات که مد و آن میفرماند
 زبور است از آن عسل در مجرای دماغ چون کفر کویه مانند کس که در کوشی از پیش کویه
 در آن عسل در مضافات کفر کوشی بر قرار است اما باد کوشی از پیش بر آید سبب است شدن
 افراط عسل **باید** در آن عسل در در مگذر دماغ که هر باد بود خوردن از در زانیه
 به کوشی از هر یک سه دم کوشی کرده دم عدد کوه دوسم کم کاوسه چون صفت کوشی شود
 نرسد جوعد از جوی اباره فقیر ایا ص قویا و تباه بر کجاست و در کوشی کوشی
 سینه کلید طلا سرب از هر یک سرد آرد کوشی است و سر به جاز آن زود آرد تا کجار
 بزبان بر آید و بویون در کوشی و کوشی و چند بهتر هر کوشی مانده است و در کوشی
 عسل از مضافات کوشی زیاد از پیش رطوبت آید و کوشی کوشی به کوشی کوشی و کوشی
 نشود **باید** کوشی کوشی کوشی و بار دیگر با در کوشی کوشی کوشی کوشی کوشی کوشی

۹۰

۹۱

نم و قوت از این برتر است موت همه در زو ار اگر خوشتر و باغ غافل خود و غم با در بار
 بود باغ کند و اگر سده در دماغ شمر علاتس تا یک چشم ۸ چون جزر او رکنه در این
 این قابل علیهم از حالوی همد ۸ جزر و میدان خوب است **سایه و عسل**
 در بود بر سر سب آن خون غلیظ ساه که در ر بگذر غلظت **فصل در**
 و طبعش نرم در انتی بطیوخ فواکه یا بطیوخ بلیله ابتدا هر با بود جلد صغیون
 از غناب به در نه بخت سه دم مع لوی سه دم نبات و دم غلظت می سفید کرده مواد
 چون صلاط که در مصلی خون از غناب به در نه سبستان پس در نه سناک مع در
 سلو و مع کاد زبان شانه در وقت کل و در بلیله زرد بلیله سیه از نه که سیه در
 هم را جوش دهد و صاف کند مریض را شمره در آن بخی ده معی شمره خنده مع صلاط
 بهم ماسه آرد بپزند و فکون کوه و کوه بر او را نش و با زغله و کوه کند تا به کوه
 بود از این به هم اخضر است که **مع** آن زلف در دم مع صوب بر دم هر در آن کت
 بسیار و موم بود از زو و همه را در موی باید تا هم شود **سایه و دم** در زو هر
 آن ماده به از دماغ فو آیه آنچه لطف به بخیل بود و اگر علقه کنی شمره **عسل** اگر
 خون عالی هم سفد کند هر با بود جلد صغیون از غناب به در نه مع عمل انجیل از نه
 سه دم نبات به دم غلظت می سفید کرده مواد مع صلاط که در نه سبستان از نه
 هم در دم شکله دم و اخضر از زو کوشه زو فوا ۸ به سه طبع نرم **سایه و دم**
 در بود بر سر سب آن صلاط که کند هر از دماغ زو آیه **عسل** اگر برین قوتی سفد کند
 و طلب در حباب کند شمره و زو شمره و زو در بنام کل نرمی و سمد و سبیل از نه
 قدر کوه کوه در بنز کند و بجز را به بون شمره بلیله همد از حالوی در کل کل برین
 و کل کل و قوتی از نه که بلیله و دغار در هر یک دم مع صبه کوه کوه خفته بیرون
 چالایه و در بنز کند **سایه و دم** در عاف و برین از زو فوا که در بنز کند که

این صلاط از این
 بسیار

عقب التعلیل سه در اجابت ده درم غنچه فروده شش می بودم اگر آب زارنی یا غیره مندرجات
 از آب خنک میزند و مضمضه کون آب کباب سرد آید و در غایت التعلیل هر که با هم بخورد
 باغچه و پتیرای عسل و در اطعمه و آید نموده مادرش در او خنجر زبانه کون از خوردن
 شیر نماند گوشت و پتیرا که در از جایلی بعد از التبا نه زانغ سیف و با نراب
 زوت اسه عه کند بهتر از همه او در تمامه و اگر قوه دهی کند شود در در دانه نیز
 بایه نماند در همه علم **نصف** در فرود آمدن ملازه ای می مری سقوطا
 در کنگر کینه سبب این عسل خون نبات که در در نبات و در خون و تشنگی لبار و
 لعل در آب است اگر با شکر مضمضه کند یا حاجی مندا در اگر هر چه بکشد نایه و حلا حلا و
 از غنچه در دانه کم گانه درم غنچه التعلیل درم اجابت ده درم غنچه التعلیل و در ابتدا
 حقه مندرم و عوه کون به غنچه در دانه در نبات سه درم عدلی و قدر غنچه التعلیل
 ملازه بران بردارند سماق کلان زار و کیشور حقه فندان هر یک قدر یک پو به و
 با کنگر بران نماند اگر از نینها در دانه زیاد شود بتانه سسته صحنه عا یک گز از در یک طحال
 کوه مالی الغنچه یا به نماند خط بران ماله در غنچه کند **نصف درم** در در دانه سبب
 ای عسل از وزارت حومه حون مده از طعام غنچه بران نماند که در و چون فاق شود
 دران زیاد شود **علیه** در ابداد پیکر در از آب زارانی صفت در اجابت ده درم کوبد
 در خوردن آلوده سیاه و ده دانه کم کاسه درم غنچه التعلیل سه درم اجابت ده درم غنچه فروده
 تر مندر یا نماند در دانه یا زرنک و اگر سبب علت از نینها دران هر که شود در اگر سبب
 که از دانه زود آید بار ماده که درم غنچه کون به سبب نایه و اگر ماده کرده عوه کردن بر دانه
 در قوه نسی و مده فرود نمود در کب دران که نینها **نصف درم** در دوه در دانه
 سبب آن است که از اصطلاح در نینها در دانه شود یا از بر آید یا از بلغم در دانه
 بر آنکه چون دهنون بر کند در دانه نماند و آنچه سبب از است در خون علامت در دقت

نات

نات

نات

در نخستین روز ششم هفتاد و پنج سالگی که با او هم غنای با هم در کسب
 مایه و سه صد مع عمل و عمل هم کار تمام حطر از هر یک صد هم کوسه و صاف کنی مغز
 ضایع کرده در هر یک صد هم غیر خسته ده هم صاف کعبه با هم مایه فرد و با خورد
 در هر کوزه تا اسهال تمام شود بعد از آن اسهال در از نبار مغز و اسهالی غذا
 کفکاف روز دیگر ششم هم خورد از نبار مغز و اسهالی غذا در از نبار و اگر
 بسیار صواب **علاج** کفکاف مغز و نبار خسته و در آن تخم و اسهالی خسته
 خلد پیوسته با هم و یک نفس از او اسهال آن شی میون **علاج** در آن نوبت
 مایه کعبه و صلابه از عنایت ده دانه مملو و مقفه از هر یک صد هم تکلیفی ده هم
 غذا کفکاف مایه اسهالی شیره جمالی و قدر معده در هر سه صد هم کفکاف از نبار و بعد
 در استان در در آن کینه دارد و موم روغ بر سینه و پهلو مالدن **علاج** آن موم
 کار نفع معده هم کثیر اسهال روع باربع بقدر حاجت تمام صحرای صیفی از هر یک صد هم
 لایک سپرد و کینه ایست نرم با هم و هم برابر هم کینه در آن مالد تا موم شود
 در سینه و پهلو مالد از نوار **علاج** چون حط از بر مایه و آن حط نفع داریک
 بزهر صلابه کوبد در حط حمالود و کزیمه **علاج** بهر بخ و در اول خون برای و بعد از آن
 را هم برای چون کفکاف نود چهار پیرد و در صاحب ذرات مایه لا رسام بودی که
 بهر بخ و چون صاحب ذرات مایه و ذرات مایه را اسهالی مایه و در و اسهالی نود و یک
 در صاحب ذرات مایه را اسهالی نود یک بهر مایه مالد و در پیشش لانس نوبه از آن
 خوابه آید و در کوزه و طه کند در روز چهارم پیرد و کفکاف در کفکاف نوبه خود
 و معالجه **علاج** در سل چون سس جرحه شود آن را سل گویند
 در با بک اسهالی شیره و شیره سل در کفکاف مالد و در سینه کفکاف و حبه
 این نوبت و کفکاف ماده پیرد و نوار نوبه آید و در کفکاف از نبار

علاج

صفت

سید
باب

دماغ و سردی در آن صلاصه دارد سردی در دماغ و قصبه شش قابل علاج و در شش قابل
علاج **علاج** سبب بلغم مانند تب و ق و حوار اول به سبب مغز است

علاصه خاصه تب در دم و سعال سرد و در ریخته شدن مویز و کواضق کوبند از این چنان
دست اگر حواصه بدانند اطباء هر دو آیه در آن آیه از دانه در دانه آیه کوبند

اگر بر سر آیه بلغم یاد آید از شش از دانه کوبند آن کوزه بر آب سرد و در آن
کوزه مایه بلغم با دانه از این و دیگر آیه دانه کوبند از شش آیه کف با این

مانند آن در آن و بویون شش سرد آن رطوبت از سردی در دماغ آیه میل بسیار
و کف با این و چون سبب از بویون شش صلاصه مایه و سبب از تب خالص

بنا بر سبب و بر آید صلاصه و کواضق آن دم و چون کوهک است شود آیه
باز در این شود و مانند آیه از شش سبب آیه **بنا بر دانه** در دانه کوبند

این علت در این باره در سینه باز در این شود در این کوزه در این سینه ۲
در غلظت در این آیه **علاج** اگر آیه سینه و کوهک نفس در این کوزه

کاه غلظت در این آیه و کاه غلظت و تب آیه سرد و بنزله تب نایت که هم
مضه کوهک از شش و بعد بویون از غلظت در دانه نیل و در دانه

سرد در این آیه سبب در دانه تر چینی در دانه اضافی کند غذا کف
و میان غذا شربت از جوارق چوب و بعد از آن کوزه در این مایه

یا در سینه و در این کوزه در دانه کرم کوزه در این سینه چند نوز در این
چون در این کوزه در دانه و مواد و دانه خوردن و اثر از کوهک از آیه

در سینه شش و موم در این موم و کوزه در این موم در سینه مایه و چون در این
زاید شود خلطه برای سینه و غلظت در این موم در این موم در این موم

کوزه در این موم در این موم در این موم در این موم در این موم در این موم
در دانه کوهک از شش و کوهک از شش و کوهک از شش و کوهک از شش

غشای کوهک

و مع دارهستان و در دهه در کفایت ازاضتی و اگر نشانی جانیه
مع و در شیره بکند و در شیره در حدی که در وی رگه بخورد و اگر کس
ماده بکشد و بکند بپزد و غلظت نشانی از کت و تب است **علیه** اگر کس
بوتیم فصد کون و جلاب خون از غبار به در نه سسان مایه داره **علیه**
سه درم بنامه درم غذا کفایت از کما خورد و روزی سه مرتبه هر خون از غبار
بستان مگر در شیره کما درم مکرر معده معده کوی از هر یک درم از کما بپزد و در
میزدانه سروی که درم هم داده کما درم از کما نشانی تا نیش جانیه و در شیره کما
و صاف کنه موزا شیره درم شیره درم و کوی معده مایه از کما خورد و صاف کنه
تا اهلای شود و بعد از آن شیره جزو از غبار معده و نفی و اقم از کما
از خوردن آب که در کس صلا کما درم **علیه** در وی سه مرتبه
بیدین زبانه و خشک دندان و زبانی سایه و صلا کما درم و کما
بپزد و کفتی و جام بپزد درین و بر طرف استی و نشانی کما درم **علیه** اگر کس
فصد کون از با لیلیق یا لاله بدن و جلاب خون از غبار معده سسان مایه
مفنه سه درم بنامه درم غذا کفایت از کما نشانی و صفا کون فایده آید
اما صفا درم شیره در غش شیره بپزد که معده است از جانب راست تا
جانب چپ متصل است درم واقع شود **علیه** آن سه مرتبه بیمار به نیت یا خند
در کون نشانی کما و بر جانب چپ در است نشانی از غبار معده و نیز ماده ای
نیش نشانی از کما درم نوع کما درم **علیه** اگر کس کون درم در
از هر سه جانب دست مفه کند و صفا کون لایقی معده **علیه** تا غلبه
دار کما درم و بیمار درم درم نشانی واقع شود درم از ذات الصرا کون
در در کما بپزد و در کما درم در کما درم در کما درم در کما درم

ایرانی

در جلد خون در بخار ده و در غده نیلوز غده کاز از هر یک هم نباشد در هر بار از هر یک
دوازده جایی بیشتر باشد تا نوزده تا نوزده در هر یک از هر یک ده در هر یک
موزه از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک
حکایت بر که سوده بر سینه طلا کردن در هر یک از هر یک از هر یک از هر یک
طبیخ موم صیقل کاز غده ای که کاه و ورق کل که غده از هر یک از هر یک از هر یک
پوست صیقل کاه و مایند و در هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک
از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک
هر روز یکبار بدو کاه و کوزه و هر روز یکبار موع باوه در میان کاه و موم
در خون و در کاه و موم صیقل کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم
کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم
روی و در بخار و غده از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک
و در کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم
و بخار چنان تصور کند که دل او در میان آینه کاه و موم کاه و موم کاه و موم
هر بار در جلد خون از با نچه و کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم
چند روز در هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک
منار کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم
و صاف کند سزده در موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم
تا شود بود از آن که کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم
نمود آید با مرغ و اقرا کند از خرد آن کاه و موم کاه و موم کاه و موم
بکند از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک از هر یک
سکه نعل جود بر آینه قانده و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم کاه و موم

عقله

از نوزاد تا شش ماهگی و اگر ماده جھان بود در هر روز دو وعده قبل از نوزاد
 و بعد از بلوغ و کودکی و در نوزاد و در سنین و در ارباب و در جوانان و در پادشاهان
 و در قفا و احوال مانده باینچنین **عقله** ماکو ماده کوهی و در ارباب کوهی بدین حسب
آن تر به بقیه بوی و امون از هر یک یک کوبان یک صطل از هر یک یک کوبان
 مایه خون نیم درم جو از هر یک کوبه بریان کرده از هر یک نیم دانگ کف بند از هر یک کوب
 از هر یک یک کوبه آب بیلز یا نه نوزاد یک کوب از هر یک یک کوبه آب زعفران و هر یک کوبه
 از هر یک یک کوبه کدو بوزان شربت سرد خون از نبات از نبات یک کوبه و یک سوم صوف غذا
 از شربت از مرغ جوی موز بادام و از عقل شمشیر این مایه خون **صفت آن**
 سار و یک کوبه در مایه کوبی مثل انجبین از هر یک یک کوبه در مایه کوبه و در کوبه شکر
 هفت درم بجز کوبه صفت در مایه کوبه کوبه و هر کوبه تا الهام تا نوزاد و در
 نوزاد خود از نبات و مرق پر از سفیدش غذا در قرار در ارباب جھان از بلغم
 و صوف **صفت** خون که کون بلغم یا صوف بر آید و قشع بسیار **عقله** هر با باد
 جلا صوف کون از هر یک کوبه در مایه کوبی در مایه نبات ده درم غذا مایه سفید کوبه
 و کوبه و جو بادام تا چند روز و بعد از آن این حسب کوبه **صفت آن** تر به سفید
 بوی کوبه سنا و یک شانه از هر یک یک کوبه کوبه کوبه و در مایه کوبه و در مایه کوبه
 بجز کوبه کوبه از هر یک یک کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه
 از مایه کوبه و هر کوبه تا الهام تا نوزاد و در مایه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه
 سفیدش غذا بوزان و بعد از آن تر به مایه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه
 و غذا از زرد زرد و تر بندر و از کوبه جھان از زفتی خون پاره با فصد بسیار
 یا غذا کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه کوبه
 غذا را باید خورد که بدن نرم و خون کوبه حاصل شود مثل کوبه کوبه و از خانه و

صف

صف

عقله

صف

کوشه تپود یکدیگر در غنای بریان کوه و از سویا پسته و انار شیرین و انار شیرین
و انجیر پسته و مغز بادام و مغز طایفه و انار شیرین و شراب حاصلی و کهنی
و شراب سید و انار از کوه از پسته ترشی و در روغن کما و کما و کما
هر روز بخام زفتی و آب نم نرم بر صفر کین و اری مدار محراب زودن
صف آن قند کما بر با کزده صح دم سب بریان کرده هدی از کوه
ترغبت دم هر را کوه شتر در دم باده درم شراب کما و کما و کما
چون صفحان در زمان حامله باز ایستود **صف** کرب نم گرم اندازد که میوز
در آهسته و کت میکند عکس نم گرم بر هر شانه منند از کوه در آن وقت
که چمن صفحان از هر کما باز در میوز بهی در آن کما شود قدر از خون
خوردن در آن کما شود **صف** در غنای آن بخود شدن از صنف
اری علق را بسببها سارا و بجم **صف** از زفتی خون بسیار و کت کت کون
یا از خوف یا از امر و غضب از آن سبب لم بل را و بهی در زمان از حسان
رغم **صف** و بخار از اضلاع فاسد بر باغ رای و بدل را و از کزیدن
کرم و مار یا از خوردن زهر و به بر بسته شدن و مکنز تریان که از آن
تریان روع تمام اضلاع **صف** زهر در وضعی و بعضی و بخود شدن
و چون آواز کنند نشود **صف** آب سرد و کلاب بر در زدن و ما و الیم
شراب منگو و در راه المکف دادن و شراب سید و کلاب و پایهار
زانو مالیدن به برف یوخ و به برف بر طبع کج خوب کردن و کجائی از بخون
بیش **صف** که قدر از لعل کوه بر بن دندان عظمه سپارد و در جفا بین
و از زنجت در کوشی او کردن و بعد کبابی کوفته یا کوه در طبع او را سینه
او سپارد **صف** فیها و در کوزن با عصار او و زهره و بن نعل او دانی اندازد

از کوه

صف

صف

صف

بهاره

در این دنیا و الا اعراض او اولی کتبه در این بیشتر از سفید است
 این پیش از آن یاد گرفته و اگر از کسین جانوران **علیه** تریاقها با خوردن
 در از اصق ارم هم گفته بودیم و اگر از ماده نیز بود در **علیه** دل از آن
 بیفتد و چنان تصور کند **علیه** در او افشاید و از خود برود اما بر نفس عقل
 دل بر زمین روان شود **علیه** رسوخ حفظ بود او را با هر کردن و توتوس دل
 کردن و خون دل زایق منجم و اگر بیشتر از رطوبت هم **علیه** در دل زانو
 که و چنان تصور کند **علیه** دل او در میان آب آید **علیه** و دل گوشت کند **علیه**
 ریاضت کون و اسوخ کون و مطلق کرم بریده و سینه نماند و بیخ چنان تصور کند
 در دل او بر شیب می کشد **علیه** سبب این عمل خط طریح در در صلیف صلیف **علیه**
 آن خط مسوخ باید که بجز از خوردن آن وضع آن خط نبود **علیه**
علیه در اینجا صده و آن یا از رطوبت یا از سردی اما آنچه از رطوبت **علیه**
 تسلیت کس و خشک و دل و هر غذا سر خون آن غذا نماند و در آنها طعام
 باطل بود چون غذا که خون مغز زیاد شود **علیه** هر مابداد نریخت خون از
 نریخت یا نریخت یا نریخت یا نریخت یا نریخت یا نریخت **علیه** از هر کوی **علیه**
 به دم عرق برده دم با بر فک و کف و نشتا نوبناشتا یکس **علیه** در هر مابداد
 در دم برده و در صلب است یا نریخت یا نریخت یا نریخت یا نریخت **علیه**
 در آن یا نریخت یا نریخت یا نریخت یا نریخت یا نریخت یا نریخت **علیه**
 صف اولی و اگر عینان با او رخ آن ماده **علیه** در دم صده ریخته میشود و اگر
 عینان صده آن ماده در قوه صده و گاه گاه صفا با بلغم بر آید **علیه** قیابیه
 کرد که آن آرد صده کوی **علیه** نم نم تر ب از هر یک در دم در هر کوی **علیه**
 وصف کند و نم صیاره در **علیه** در هم را اهر کوی **علیه** کوی و کوی **علیه**

علیه

علیه

علیه

علیه

علیه

علیه

تے بخت آید طبع از زم کند با آن نفس سیه و خون نر از آب سردی سینه آید
بار کند و در آب بخواند و صاف کند و کما بدست خطی در آنجا پیرد و با تندی ز تو
آرد از روزه درم بخورد قرص از صابون صمد کرم دامن شود و شش
طبیتر صندل سفید و عجم گندوم صیقلی و عجمی از هر یک ص. ص. و در کل ص. ص.
کافور در کنار سنگ از هر یک چهار درم هم را کوه کوه باب رسی یا بی
از روشنی تر شده و صیقلی تر شود صمد باده صدم سکمی یا ده درم نر از آب بخورد
از روشنی صمد چون وارد بطنه غالب شود اشتها طعمی ظاهر شود و از حال صمد
در چون صفا غالب شود و اشتها طعمی شود و در غلظت با بیخورد و اگر تغییر
صفا بر صمد رکبه شود و اشتها طعمی باطل کرد و لیسها و علمتها باز دید در
در صمد در از اصطلاح کم پاک کند از صفتی رو و ص. ص. و در کل ص. ص. در طعم
آب کوه کوه تا نیمه بانه و صاف کند و نبات بر آن نناده چون آرد و هر چه بود
بخواند در صمد غالب شود علامت تشنگی اندک و طعام در بیاض شدن و باد
ترشی از بر بآید و بیضی کران و قاروه سفید و اشتها طعم بسیار و صندل
خون سینه همیشه بر شود طعم هر ما بود و جلا صمدی از با نموده در ص. ص. ص.
نبات و درم عدل بود و زیره کم کادوس و در غنما نرم بر صمد ماییدن مثل روغن
روی و اشک کن و خون رطوبت و هلیله آورده و زخمی پودره و غلظت از کوه کوه
از مرغ و کبک و پیوسته کون یک در خوب مصطی و از قوامی بود از
هر یک ص. ص. که با قنطاریه حلت را بخورد و در ص. ص. از هر یک ص. ص. کوه کوه تر شود
بانه از ادوی باطن سینه و در کسب ماده کوه کوه در سوزنی در صمد
و صندل و ثلث طعام را با هم زیاد و بنا بر و قاروه باد در شکم و در شکم و در شکم
در در میل بسیار و قاروه سیاه و غلیظ و تشنگی و خشک زبان و در کوه کوه

سینه

طعم

وال

ص

باز آید

ارغندانه

غبار ده دانه پستان هم دانه آرد سیاه ده دانه مملو مملو از هر یک سه درم سنا طبع در آن
سه درم کوشانه و صاف کند و موضعی که در دهه زکینی مملو مملو با هم با هم در باز خود و بهر آن
صاف کند در با هم می آید که بزرگ و صبر کند از هر یک سه درم سنا طبع در آن
غذا نکند از هر یک سه درم سنا طبع در آن از هر یک سه درم سنا طبع در آن
از سبب ستم در دهه مملو مملو از هر یک سه درم سنا طبع در آن
غذا نکند از هر یک سه درم سنا طبع در آن از هر یک سه درم سنا طبع در آن
زیر باغ خود نیم کوه صبر بادا که گشتی در آن سبب گشتی و در آن
دغنی و بغنی تو اثر علیا در صبر و گشتی و مملو و کا اوشی صوفیها در
باید و تربت از هر یک سه درم سنا طبع در آن از هر یک سه درم سنا طبع در آن
در روزی که داخل که خون و غذا از سره جو در آن بداد و کدو در آن و اگر در
زیر سبب و با هم یک درم کا و باز خود لکنی و از آن که و در آن وقت
در خواق و سبب آن می نهند آب و از هر یک سه درم سنا طبع در آن
اضطط فاسد در دهه مملو مملو از هر یک سه درم سنا طبع در آن
استاد در اسوا و از آن که در شتر آقا بهر که در از عقول است با زدی شود
بغور ملا که اما که از سبب است با زدی شود قابل علیا در بسیار است در مملو
یک است در اضطط و سنا طبع در آن از هر یک سه درم سنا طبع در آن
شود و خواق با زدی شود و بهر که اضطط سرد و یا باد غلیظ در مملو از هر یک سه درم سنا طبع در آن
باز دید شود و بسیار است در سبب زده و شقی یا غذا از آن که خون بهر که اما که از
سرد در آن است از هر یک سه درم سنا طبع در آن و در طفلان و در کت در بیمار است که سینه
از از اضطط یا از هر یک سه درم سنا طبع در آن از هر یک سه درم سنا طبع در آن

در
ع
ا
ع

۱

کند است

بگردن طبع بپایند و در سینه فتنی و بر باطنی است که مانده شود و در وقت
زیاده شود و اگر طبیعت نرم شود نظر باید کرده آنچه برین است که مانده است بر باشد
ازین عمل صفت است و در این یکی گفته اند که اگر از این صفتی حوصله نماید تا دم بمردان
سبکینی به خوردن برین صفت بپزد آب استی بیکم بر که چهار یک بنام کین
در دیک سبک باقی نرم گوشت تا بپزد که در هر ما بود و قدر بخورد و خوردن
نرم شود و در بعضی و طعمه و انار و ترنج و حامی هر کدام جدا جدا و اگر از این
غالب است **علاقت** بتقی و اگر کرد در عالم **علاقت** با درشتی و در او صفت و سبک
در او است این که در عطره خوبه شود تا هم اهنم شود **علاقت** هر ما بود در صفت
از زرا را به سبک لوی از هر یک سه دم کنگر ده دم عدس کبود و نیزه کم کاشته نموده
با یک کد بقوکن برین صفت بپزد آب استی برین از هر یک در این هم کنگر کبود
کنند **علاقت** مثبت بودند از هر یک در او آب کنگر ده و صاف کند و قدر صفت در ده
سستی با و از کنگر باز حوصله و کند و در او این را علیت هر روز در دم و صفت او
در آب نه زیره و ناکوله در آن صفت سه با حوصله و از هر یک صفت از
خون غذا **علاقت** تا بپزد گوشت نام مایند و خوار بر آب استی کردن
و در خوردن غذا تا پذیر کردن و اگر سبک است خوردن **علاقت** هر ما بود
کنند کینی ده دم عدس و صفت از هر یک نیم دم خوردن و غذا جو جو نیم کرده
با جود مرغ و بیک و گوشت کنگر و قدر در صفت در غذا کون و در خون
توقف تمام کون **علاقت** در تنه و غشای سبک این علت است **علاقت**
اما کون و کنگر صفت فاسد و آن صفت با کون در این صفت در
جویم همه مستحکم شده یا صفت از عضو دیگر کنگر فو که اگر ماده فاسد در صفت
علاقت در غشای زوزوم اگر کنگر فو که چون کنگر زمانه و غشای کون

بسیار است

بسیار

سبب آنکه چون ماده از غده دیگر غده
 و اگر ماده از آنکس در غده بر آنکه نوزاد یا غشای تا به مع با زرد شود و البته کند
 اگر ماده صواب **علیه** بخورد و خشک بر آید صواب **علیه** از طبعی که نرم بایستد
 و صفت این که از ماده و سسای اسما و صطبر و صومرد و کبک و سکر یا فایده نماید و اول
 بمانند شیشه بعد از آن **علیه** بایستد که بیش از یک صغیر و کبک و در کبک و در کبک بایستد
 و آنکه فایده در آن که صطبر در آن بماند تا جای آن که در کبک در آن است
 بخورد و آنکه فایده آن در آن که در آن است که آب آن است و تر اندازد آن
 و صومرد و صغیر و کبک از تر اندازد و آنرا در آن و آنرا بخورد
 و اگر بجا بود خون غلیظ باشد و چون کند باید **علیه** باشد
علیه در این صفت و سبب آن **علیه** از **علیه** و **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**
 طماق که لطیف است و خوب آن **علیه** با **علیه** در آن که در آن **علیه** است
 خون جوهر تر است بر **علیه** و در عقب آن آب در آن فایده خیار زرد آلود و **علیه**
 طماق با **علیه** و در عقب آن آب با **علیه** و **علیه** از آن **علیه** است
 و غشای و سسای و کوزش و در **علیه** و **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**
 و خشک در آن و کینه شدن بخورد و در آن **علیه** و **علیه** در **علیه**
 از زمین و دست **علیه** و **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**
 بداند از آن که چنانکه **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**
 چند آنکه در آن **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**
 آب است برای **علیه** و **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**
 از **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**
 مالدین و صفای **علیه** در **علیه** و **علیه** در **علیه**

علیه

علیه

علیه

علیه

علیه

ارومک

برخی و صفا بر سینه نهادن از چای سس و کهنه را در کف زدن و لبه جوشن کافور و صندل
فصل در آبی آبی که در عروق کل آرد جوشن و اندک کافور و خون را با
 ترشی و آبی که در آب فرواز در یک کوزه از ترشی غالی که آب که در کوزه آرد
 و آب سرد و طبایر نام آنکه آنرا در خون و بهر صید که در خون کرده در خون آرد
 اهلان که نوزاد سفوف را در ترشی دم قرص طایر مریض است خون و غذا از او
 از آنرا در نه یا ساق موادم کوشش و آنکه کوشش خون را در ترشی آرد در نه
 یک کوزه خون یک س در آرد برین ترشی آهلان که نوزادان سفوف **صفت**
 آن درق کل محاق از هر یک یک دم طبایر دم کل از هر سه دم که کوشش ترشی در
 ربت و آبی که پار با جوی خون از تاب صندل جوی اهلان که نوزاد در غذا از غول
 نشاید خورد **باب شاد و نام** در فرات و جعد شکم و درین عمل که چهار کبچه است
 شدن باد در شکم که نوزاد از خون میوه خا یا غذا را بداند که **علامه** و آرد و در
 شکم و چون باد جدا شود در شکم که نوزاد یا از برخی اده گرم ترشی در اما **علامه**
 نوزاد میوه در شکم میوه که در شکم که نوزاد که چون باد جدا شود در ماه میوه خون
 غذا را در که آرد ترشی علامه که در کوشش میوه در شکم میوه که نوزاد که
 میوه را بوزان که **علامه** ترشی علامه که در آن و در او باد میوه که نوزاد که
 از سبب زجور میوه در او باد است نوزاد علامه ترشی آنکه در آنرا در این آن
 که از او در شکم **علامه** روی از ترش کون از خون میوه خا و غذا را بداند
 آب سرد و بهر آب باید که کلید طوب است که در او ترشی که هر باد جدا جوشن از
 از آنرا در سوس از هر یک یک دم علامه که در او در میوه که نوزاد که
 زرد دم الفندان در آن و در آنرا که در او ترشی که در او در آنرا در آن
 جوی آنرا در میوه و خرد که در او که در آنرا در آنرا در آنرا در آنرا

فصل در آبی

یا در چهار ماه در روز بخوان اسهال بازده شود و بخور آن را نشانی است
بسیار با کوه دار سبب اسهال می باشد و نگاه بجز ذرا آن کوه نبرد و اگر سبب اسهال شده
تشنه و در دمده و در زشتی در شکم و ضلالت هر دو آن آیه رقیق تر بخور آن را نشانی است
اگر از اسهال بگذرد اسهالی بر باری کوه درم با سبب بر میان کوه درم کوه درم کوه درم بر باری کوه
درم خاب درم عرف مرده درم شربت سرد با زخم و اگر از باری کوه درم
یا سبب و از آن کوه درم خورده درم طهارت و ارق کل سبب جو زهر سبب طهارت
اسهال از خورده غذای سبب کوه بر میان و سماق یا حرم بادام یا کاورکی کوه بر میان کوه
سماق خورده اگر سبب اسهال از غلبه و در سبب اسهال سبب طهارت و تری کوه درم
مرده و درم خورده و اسهال درم در آن آیه رقیق تر سبب جو درم خورده
بر میان کوه درم طهارت کوه درم کوه کوه سبب از کوه درم کوه درم کوه درم
ماخونه یا درم سبب جو و یک کوه درم طهارت سبب جو زهر فایده تمام درم
آن طهارت سبب ارق کل سبب طهارت از هر یک درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
بر میان کوه درم سماق درم درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
بسیار نفی می کند کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
غذا جو بر میان کوه درم سبب سماق و در آن کوه درم و طفلان درم خود
این کوه درم طهارت درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
برق ببرد کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
مرده سبب اسهال از غلبه و در سبب اسهال سبب طهارت و تری کوه درم
آقای درم خورده و باقی از ارق کل درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
و همین مقدار در سبب کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم

1

2

3

4

صفحه

بنویسد و در روز بوفه غذا را بترخ جو بریان که با سه عدد کبک در
 جو بریان که با صغیر و با بریان که در دم و اگر کوارت غلبه بر رخ
 بریان که با مرغ و کبک و پتو با پاشی سفید بریان که با مواد بریان که
 و از خون چندان تر نشی بود ما که از کفون و از کفون تو سه در اول
 و صد کفون و جل استون یا مطبوخ استین خوردن و اگر اسیب از خوردن
 مهمل بهر اگر کوارت غلبه بر رخ قدر دوغ بترن و شیر خون
 سب اسیب از دم گرم در صده بهر و بعد از آن دانه نترات در آن
 و بعد از طعام سه و دهان و زبان بهر و بوی در آن ناخوشی کرد و چون
 طعام بعد از روزی و اضطراب بهر این نوع از زنی اطعمه گویند و اگر در
 اسما بهر زنی اسیب گویند **عقله** نترات بیرون آید و بر زبان و حر و درد
 و کوارت و تشنگی و اسیب آید **عقله** نترات در آن مانند مغز ماست **عقله**
 در اول سه عدد کفون بریان که با مرغ سه عدد بترت خرد و اگر قدر آن
 کفون بود که بترت بعد از روزی در کفون که با بریان ماست
 چهار نوع است یک در اسیب که نیت سبک است که در آن و اسیر و کفون
 چون طعام در صده و صغیر نتره بر آورده و از ماست یا نترات که نترت از کفون
 باز بعد از آن در صده آنرا با بهر دفع کند این نوع را بنام لبتی نامیده
 پاک شود و جدا گان ده نتره چهار صحت یا بهر آن که در صده اسیب آید
 چهار صغیر نشود بلکه بهتر شود چون این علت فرغ شود چهار صغیر نشود
 نتره خوردن اگر کفون سه عدد از کفون در دو بریان که خون شایه غذا
 مرغ کبک سه و جلیع مانند **عقله** صده نتره یا کفون نوع صوم را موده
 اسیب گویند سبب این علت از طب است که در صده کفون و بعد از طعام سبب شود

و غدا بعض از سفر در غدا مجده آید و آنرا با بهیض کند این نوع را بنا بر طبیعتی چنان
لطیف یا به خون تا جگر کشیده شود و هر چه بود و جلد خون در کمال کمال و در زمانه از است
بنا بر مدتی مدتی غدا در راه از حوازی یکجا مانده و محاسن جلد خون در
کودک است و در مدتی و چون تخفیف یا به خون قوی که با کل از غدا و کلن را در طبیعت
سیم آهنی است نسبت آید چنانکه صند زور آید و صند زور نیاید سبب آید علی بن علی
و نفق و صم و آنچه لطیف است چنانکه در کت و بر عشا قوی کند در آنچه غلط است که آنرا
در جگر آید و در ماسات قاعی مانده در بسیار شود و او امتلا باز می شود و در طبیعت از بهای
نوع کند و صند زور آهنی است تا ماده یک شش شود و بعد از آن صند زور صم تا در یک ماده
صم شود و آهنی است و در علق آن مانند علقه نوع چهارم یا یک نوع چهارم سبب آن
در کمال در غلط است از سبب جگر را و در کمال جگر که در غدا از قوی بلند و غلط است
در جگر است و در علقه چهار صنف است و آهنی بلون طعام که در خون شود علقه هر نوع را
تبر کند و جگر آن ده شود و صفت کون نیز فایده در هر چه بود از غدا خون از
سکونی نیز در در خون بود و کمال است در کمال از آن که سبب علقه است و در
طول آن دم غدا که در است و در غدا و قدر کمال است با از زمانه ماضی و کمال
از آهنی از صنف دماغ از مدتی بود سبب آنکه ماده بسیار در دماغ خون شود و دماغ از صم
کون آن علقه شود از آن سبب نیز صم و صم زحانی صم و صم زحانی و صم زحانی
زحانی آنچه بر صم صم زحانی صم زحانی و صم زحانی و صم زحانی و صم زحانی
بدره و صم زحانی صم زحانی صم زحانی صم زحانی صم زحانی صم زحانی
مازده شود و آهنی علقه از آن در در وقت شود **علقه** بقراط فرموده است دیدن قاضی
بناید دادن و نوعی با یک کوه در آن کمال است که اول کوه است و در دماغ با یک
اصطلاح فرموده آهنی و آنکه آنرا فرود آید از حوازی علقه صم زحانی کوه با یک کوه

از این تو صمد اول فصل کون یا چنانست که بعد از آن شرف من از جبهه یا قریه یا طایفه
رسمه از اضلاع پاک شود و بعد از آن دماغ را قوی نماید داده بومیدن و استنشاق
و غوغ و عطسه آوردن در در میان کام و صداع کم یا در دهان و مالیدن ساق پا به
روغن و عسل و شستنی با بانه و کلید المک و ضمیر موسیقی در آن کشته شده است
نزد صحنای ده درم اقا قیاد و در سماوی و کله العسی و کله در کمر او عطران از آن
در دانه که عسل با نر از کله بخورد و غوغه از عدلی در وقت کلید صمد اول از آن
قدر کوشش در صفا و کله آن که عطران از آن صمد و آن که کلید در وقت کله عود کند
در وقت که کند ضد کله صمد و کله کلید صمد و کله عطران صمد کلید صمد
که عسل به عسل تبخیر باشد بر شش طلک کند و مخور از زنجیر در روز در آن کند
و در طب زنجیر را که چنگ و بومیدن که در دماغ را قوت دهد و غذا از آن حاصل شود
و از خون آن کسب دانه از آن کند در وقت صمد کون فایده ۲۴ در و در زنجیر هر روز
تبر صداع در کام کرد باید که بومیدن با بونه و کلید المک و در کلید و شست
و شستن بر زبان کله کند در وقت روز که زنگار یا عسل است در ششم در او را
هر شب راهی زنگار میآید و در روز زنگار آن کله صمد و معلوم است که روز ماده به
آب کله و آب کله صمد میزند و تبخیر در خواص تبخیر ماده کلید کله در
دماغ عبود از آن و الهی آغاز میگرد آن مکنض را از وی کله مانند فونون
و چند ستر و خوندل بر بر شش طلک کرد و از آن عسل صمدی که از بوقراط عسل
در اگر الهی از رطوبت صمد و غوغه خود اگر کله کون باز در شود و الهی قطع نمود
و اگر زنگار الهی صمد و بول زنگار از بر آید و بول صمد و اگر الهی رقیق به مانند
آب کله از آن صمد صمد و اگر اول این صمد مانند آرب و بعد از آن مانند صمد و
بیشتر و اگر مانند آرب صمد در وقت صمد و اگر در صمد کله کله کله کله

در زنگار

کم کلمه حاصل که خطر از آن است به دست وضعه ای باز از آن است مفید است در بر این کلمه کل از سر
 ده دم تا آن که کوه که از آن است در آن کوه نیز هر دم وقت بد آن که در آن با هم و بر کوه
 و زود بود از در آن زود بجای می رسد و با هر دو اطراف بنام از این صبر بخورد و بعضی بنا
 به دم از این دم دم بخورد و دم بزرده کم می رسد چه کند هر یک مقدار خود بخورد
 یا پنج عدد زود بود و خوردن خوف طبعی و خوف نشانی از آن است که خوف به دم
 تر و طبعی تر کفایت نماید در غذا کادری کوه و بر این کوه یا در بر این کوه و
 اثر از کوه از خون صبر از آن است و نیز کوه نشانی از آن است که تر است از
 این است که هر وقت تر آغاز کند چنانکه چهار یا اضعاف بر این است چون به نشانی حلاط
 زیاد بر این بنیاد از آن که پرود آن که مانند بریم و آن که خون حلاط در آن است
 این عمل را طبعی تر است با این معنی و خواهد بود و اسرار این بوزنه و در طبعی
 تر و داده شود بر این آب و در هر روز صفا از این همان عمل کند که در این چون بود
 از آن مقدار نوزاد و نوزادش باز دیدن خوف قلله از هر روز و صفا در این
 کوه و نیشاف و صفته است که در هر با بدرد خوف نشانی با خوف طبعی به دم
 خوردن یا قوی که با قوی کلنگ را از هر کلمه بود صفت با ده دم در هر روز و نیشاف
 و از نشانی غالب است که بر این کوه نیزه بکشد و قدر عمل از آن در آن عمل کند و بکار
 از آن کوه صفت دو کلمه خطر بر این کرده است در وضعه ای بر این کوه در دم کل از سر
 بگذرد که کوه به بوق بد تو کند و بر آن بگذرد و زود بود غذا کادری کوه و بر این
 کرده و پسر کرده بزود تره ضحای بر این کوه از آن است که در آن است که در این
 کرده و صغیر در آن کرده خون شیراف این در صبر کفایت هم ورق کلمه چنانچه قدر
 کوه بزرده کم می رسد و در آن عمل بود که نیشاف کند و بوق صاف عمل کند خوف در حلاط
 خون کند و در حلاط کل از آن است که در آن است که در این کوه کوه که در این است

بارب به بارب

تخم خرد و بر این کوه
سه دم

از کوه

از کوه

در هر اهل آنجا که تا غیر ما نه صاف که کل از سر و سفید خون می آید کل سفید را که
زده کجای برمان که یکدیگر دروغ کل در دهام را که حکم با هم با بنزد و عقل کند
و اگر در آن روزی که نیم در آن خون در آن با بنزد و اگر قدر کرده سپه با در آن
خون را که یکدیگر و از اهل ^{مطلوب} عده کل از آن که آنکه در خون
بغیر از این کند و اگر با اهل در آنجا و حفظ از پرده آن مانند پرده یا مانند پوست
در آن که در درخت سر خاله و قمر به بار غذا خون صفت از آن و عده
آن که در در بلاد زانف از آغاز کند و بعد از آن یک ساعت اهل آن عده
بتر آن که در آن زمان به بار از هر کجای که در آن چهار روز خورد و بهتر بعد از آن اگر
تجربا شکر در آن کجای که خور و یا صغ ذای که چند آن ذای که از آن است علف خون
غذا کاوری که همه بر این کف و ن از این کرده ویژه صحاشی بر این کجای که در صغ
عبارت بر این کجای که خون بند و بر این کجای که با خون در آن در آن علف بنده خون
با چه و حکم یکدیگر در خون بود و در آن از آن از آن عده اهل
بر چهار نوع است یا سیبیه آنکه از آن کجای که در آن با بار با علف در آن عده
طبعی آنرا با اهل نفع کجای که
درمانند خون با نفع نیم بند در دست و از این هر سه نفع خون بسیار آن نفع چهارم
و در نثر آن عده بنزد آن که از آن کجای که در آن علف کجای که در آن مانند و در آن
و نثر خون شکر و در دست در آن و بسیار در آن عده چند خون پرده آن
عده چون اهل خون ناگاه بسته شود شکم آسای کند و اطراف سر در آن و در صغ
سید آن که خون در شکم بسته شود عده شکر اهل خون از علف و در نفع آن
در صغ باز دیده شود عده اهل نفع از آن علف اصف در آن کجای که در آن
نفع از آن کجای که عده که عده در آن کجای که در آن کجای که در آن کجای که

۷۰

اما در این

که در اما کثیره شود **علی** بر شتر از باد و باد در شکم بسیار اما در فم شتر **علی** از آن
 کم گشت تا گونه از هر یک سه دم کلنگ کرده دم کلید خون غده نخود و شتره کم کلاه
 و بقا بر با بونه و سوار بر صید و شتره و شتر از هر یک قدر قدر کند و قدر که کوشا
 و در نظری کند در این صبر در دکنه عمل با بونند و مهمل خون از مطبوخ
 یا جمل مستون یا مستون یا جمل **علی** در این عمل میزند کم کوشا یا کوه اسون از هر یک
 یکدم چند مکر در این کله و دم در است که کوه کوه رشته شتره میفکند تا دم و بعضی کوه
 ری نیاف بگر و حطر بوق از شتر از هر یک یکدم کم خطه دم کوه ماد را با کله
 در آن کوه کوه با قدر شتر با دم رشته نیاف کله **علی** جوب بوده در شتر حطر از
 یک سه دم کله یکدم نقل سم دم از کوه کوه دم کله و نقل را در آب حل کند و باقی
 کوه کوه در این رشته نیاف را **صفه** حقه سسای که در آنه موز میخ یا بونه
 حنط با بونه شنت کلید الملك از هر یک کله هم در او سه رطل آب کوشا تا یک
 رطل با نه و صاف کوه آب فام ده دم عمل به دم روغ کج کرده دم بونه از شتر نظام
 از هر یک دم هم در هم از کله عمل کند بعد شتر روغ در است و روغ شود و در
 بر این غابن هم از کله روغ از خنط اما **علی** که غابن خنط از نگاه
 و شنت بسیار و بون از **علی** در ابتدا روغ کج یا روغ کوه و از هر یک کله
 ده دم خون جود از شتر بجم ده در آن زین ده دم شتر خنط ده دم با هم
 موضا شتره ده دم داخل نموده کم خون و در کله روغ از کله کوه کله کله
 عرق کوه بسیار در بدن را خنط کله خون شتره و از کله شتره و از شتره
 از هر کله روغ کوه میخ و غذا آب کوشا با کوه و روغ بادام و حلو از شتره
 باروغ ادرام و نبات میخیم و اقره از کوه از کله و غذا خنط عرق کوه و در
 صبر که رشته **علی**

بر

نو

مع

تک

مع

ناله

در اند در ابتدا تصدیه بگوید و خون اندر آن کسری کوی و نیز هر چه می آید که تیره شود و از کبودی
 تصدیه را با سبب خون در آن سبب قوی از آن **عقل** غنیان در آن می نموده چون نموده از طعام خلاص
 زیاده تر شوم و گاه گاه فتور آن کم علیه آن در میان آن کم گفته شود و بعد از آن که در آن با هم
 دیدم که آن در پوسته از قوی بزرگ بود که چون بر پوست آن کم نشیند و بر آن جنبه از آن
 صدمه می نشیند بعد از آن در وقت که با همی نماند که تیره شود و بعد از آن که ایله و می نماند
 این را از آب گرم خوانند صدایه بنزکان را از این عمل ایله دهد و آن در آن در آن در آن در آن
 یا عقل خسته را با دق نمود و ما طوطی غلیظ در آن دقاق جمع نمود یا از جعدن انما و این
 انما صغیر از آن صغیر در چهار تکه کند و با شکر هم بوی تو بر آید و آرد و آردی و در آن
 هم آن در آن در آن که در بون از آن کوی در آن سبب قوی از آن کوی از آن کوی
 یا از خابری بلندی است که نگاه باز در آن شود و بعد از آن بر آن **عقل** شکم در آن در آن
 و جلاب خون از غلبه انجم کوی هم کار از آن یک سده دم تو کوی در دم موضعی در دم
 از آن یک سده دم تا من با هم انجم هم کم باز خولو و صفتی در آن کوی و غذا از زرد در آن کوی
باب فی خورد سیم در آن کم و تو که کم در آن در آن دقاق و حکیم در آن در آن در آن
 و تو که کم در آن در آن در آن کم و تو که کم در آن در آن در آن در آن در آن
و سبب از دیدن آن کم از خلو بلغم غلیظ از بر این وضع و صحنه عدل از بر این در
 و غلیظ در حرارت از انجم آن در آن در آن فایده شود بعد از آن کم باز نیز بود از
 صغیر و در آن کم آن که از آن تیره شود و به سبب آن در آن در آن در آن **عقل** گاه گاه در آن
 آن کم و کوزنی نموده و آمدن آب لب از زردی خاصه در خواب و زرد در آن
 در آن کم و در آن فون در آن در خواب حلیک نشین **عقل** بدستهار از زردی در آن
 سه و قیسه روده در آن خلو خون هم از کم غذا از آن شکر هم گاه در آن در آن در آن
 در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن

عقل

۹

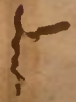
عقل

پاییز

از هر یک یک جبر الی غیر درم هم در او و همه به یکدیگر استیجاریتیه چون در تانیم زور می کند
 از در افتادن تا خیر شود در درم سر که در آب گرم الحبه باز خون غذا آفریند
 و چون گرم باشد کثیر کثیر کشته با در شارب انگور باز خون **در آب گرم** بکشد و پیری آورد
 در منه تر که بر سنگ معتر از در کما یکصد کنگر مندر در انیم تر به سفید جوف کنگر هم مخلوط
 در کما قبضه کنگر قرطی تا یکدر هم در او و همه بر یکدیگر استیجاریتیه باز خون او در
 افتادن تا خیر کند در درم آب گامه در آب گرم حل که بخورد و بعد از آن آب که درون
 آنون گرم مرده در تب گرم علائق به لبو چون زنده پیری آید و دلیل آن قوت است
 و خیر شود و اگر گرم باقی بر آید دلیل است **اصطلاح** در درم به سفید و زرد
 شیره در بلغمین شربست **اصطلاح** در او خون موی و بعد از آن جمع شدن گرم
اصطلاح باز دیدن خون **در چهارم** در بنهار جگر و آن از کربن و از کربن
 هم بهر که در زنده و درم و از باد غلیظ بنج در زیر جگر استیجاریتیه شود بعد از آن
 سیاه و درم آن که در درم در دنیا و در درم در وقت سبب از خون
 از خوردن طعام و شرب گرم و این جگر بنا بر افتاد می کند و توانه از خون
 جدب کند چون کیموس را جذب کند که از قتی و در جگر باز دیدن شود و چون غذا جگر
 اندک از صیف شود **اصطلاح** در اول نشن آب از زبان خشک و بعضی از آنها طعام
 خنک طبعی بر خوردن تب گرم و تمام و بعد از آن صورت غایب است و بعضی از آنها که
 و بنج از چشم زرد شود و گاه گاه بخورد **اصطلاح** از خون غالبه سفید کند و طب
 خون از غنای آن سیاه از درم که در کما سر غنیمت جگر از درم یک سینه در نبات در درم
 و کما کانس در درم استیجاریتیه در وقت طبع کثرت است و اگر از درم و بعضی از طب جگر
 از درم کانس در نبات در درم کما کانس از درم و طب جگر نماند از فصلی که در
 آب کانس در کانس در درم کانس در درم کانس در درم کانس در درم کانس در درم

طلا کند و در این سبب از کوزه و کلاه در دست خود دارد اگر طبعش خستند و در این حال
 از آن سبب ده دانم یک کاسر نمد و زخم نخل از هر یک یک سبب در کف پیانو در غذا کتاب کند
 و از آن سبب که با این سبب در کف پیانو از خود دارد که در جلد جویان از غنای ده دانم
 معده درم کوه درم در کف پیانو در غذا کتاب نمره صفا می وی بسبب سستی و میان در روز
 از کف پیانو در وی و سبب نریب ضلع از نبات نمره سبب از کف پیانو ده دانم در وی طبایع نریب
 در درم عرق پیاده درم و در اصطلاح بسیار و طبیب کف پیانو غنای ده دانم سبب پیانو
 پیانو سبب ده دانم یک کاسر نمد و زخم نخل از هر یک یک سبب درم کوه درم کوه درم کوه درم
 غنای نخل سبب درم سبب پیانو درم و در کف پیانو درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 نریب از آن سبب که با این سبب در کف پیانو از خود دارد که در جلد جویان از غنای ده دانم
 در از این سبب که با این سبب در کف پیانو از خود دارد که در جلد جویان از غنای ده دانم
 و از وی کرم و غذا از غنای نریب و کرم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 ناکه آن و گاه که چون آب سرد خورد کند **علا** و باید که کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 تا ماده صغیر صغیر شود و طلا جویان از کاسر نمد و زخم نخل از هر یک یک سبب درم کوه درم کوه درم
 در کف پیانو در غذا کتاب نمره صفا می وی بسبب سستی و میان در روز
 یک کاسر نمد و زخم نخل از هر یک یک سبب درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 سبب پیانو درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 ده دانم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم
 اصابت تا خود بعد از آن نریب باز خود از نبات نمره صفا می وی بسبب سستی و میان در روز
 کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم کوه درم

۱۵

اماد در جگر زبانی کهنه و در کبد و در ریه از این طبع است اما در دماغ کهنه است که از خواص
بما نفعی نیستند چندانکه توانه از اگر آرد در در زیر استخوان سینه و پهلو را سس بهر آرد
آن عمل جگر منج و اگر نه علق از کهنه سس بعد است چون در جگر بهر آرد در ریه
خوفش از تمام اشتهار از بایم گو چون در جگر بهر آرد ولی از ریه طبع سینه کهنه
پرونی آید که در کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
بعد است چون در جگر با پیرز نقل کند و در کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
چون شخصی از جگر کهنه یا بیفته و در در ریه است که در جگر از جگر است که کهنه کهنه
باز در ریه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
و خود را کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
و آن ضرفه سس زرد و سیاه ریهان زرد از صفرا خالص است با آنکه غلظت یافته است
ریهان سیاه آن شکرها با خون کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
قاروره و غلظت کف زرد بر بلاد قاروره و لبه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
بابتیخ و بابتیخ سس **علاق** اگر بابتیخ و چهار بعد است در اشتهار کهنه و
صله صفون از آلو سیاه ده در نه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
غذ کهنه و اگر کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
ده دم غذ کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
پوست عیله زرد و ورق کل کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
عین کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
بهر الجوشه و صاف کند و صاف کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
بایم چنزد و باز خورد و هر کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه
و در آن بهر کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه کهنه

ح
و
ع

و کهنه

موت کیفیت اور انجوا لوم و جامه ۴۰ لوشه چندان اور او ایندم که غرق بر او شده
در دو ایندن هر سه کاسه شراب اوم چندان غرق کوه جامه او در دو روز دیگر
بجام رفت و مردم جب کرده در بعضی خلاصه ماینین **صفت** شراب ابرو و سبب از آن
و سبب کاسه از هر یک ده درم کاسه شراب اوم چندان از هر یک کاسه درم هر دو کاسه
در یک کاسه و چهار کاسه که پیشینه روز یکشنبه در کوشه تا هفتاد کاسه که در دو روز
صاف کند و با یک کاسه جات باقی آتیه بخواه از آن در روز ده درم خورد و این وقت
سیاه بسبب آن هر دو در هر یک روز و یاد در هر یک ماده هر دو در هر یک روز و در هر یک
و تمام اعضا **صفت** که از در جاتی چین و نفس کشیدن و در غلظت برین و سیاه پیش
باید دید که هر یک از آن در غلظت هر یک از آن در غلظت و سیاه پیش
کند تا خون بر روی از خون که در وقت به بند و بعد از آن جلد بر خور او درم کاسه
سه درم جات درم غذا مانده بگذرد که خود نصف هر بار درم چند روز درم صفت از آن
خون کاسه کاسه درم و سبب کاسه درم ورق کل که سه درم سبب کاسه درم و سبب
جوشاننده و صاف کف همچون جات به شکر کف نفی در آن کل کند و باز خورد و در وقت
تا اهل آن شود و اگر مبطوح التیمون خوردن **صفت** نفوق از صاحبان زبان
سیاه را می کشد ورق کل که ده درم کاسه کاسه از هر یک کاسه درم جوز غلام از آن
کف مبطوح و هم در آب کوه سبب هر ما بود و یک رقیه جوز غلامه از آن
و از تو اهل لعد صاحبان زبان و از هر یک کاسه درم عدالت بهر و از کاسه کاسه
و تب زایل شود و عدالت بهر **صفت** صاحبان زبان از خواهر سبب کاسه درم
و از مینی آب کسب زبان هر یک درم از کلبون و یک کاسه درم و عدالت کند
و سبب کاسه درم و از در بول کردن در زبان یک کاسه **باب فودوشم** در استفا
و آن با عدالت کسب زبان اما عدالت کسب استفا بهر و سبب استفا از هر یک کاسه درم و سبب
در هر یک از آن غذا در هر یک کاسه درم استفا از هر یک کاسه درم

صفت
صفت
صفت

از آن حضور و نفوس مندر در سده دمان و احصایم و نشی و کفو و رحم و رفتی خول بسیار
و مقدماتی بسته شدن خون حیض و بواسیر و از آن سبب است که هر که یا از خوردن آن سبب
در صفا یا بر زنی کردن و غنا و صفتی اما آنچه از امتداد باز آید و چون تقصیرش از خوردن
غلیظی از آن منع نمود و صلی علی آن و طبیبان بدان گفته و یا صلی آن که در طبیبان
باقی است و آنکه از غلظت کثیر ضعیف و در دم یا در درد در جگر که در اسهال بسیار
نفسه و یا خون بسیار در سینه و سینه زخم آید و در درد و غلظت اعصاب باز آید و در
باین غلظت اسهال اما استقامت نوع است **طریقی** زنه و سبب استقامت اسهال
یا از ضعف است و هر چه در او تواند که در جگر ماضی بود و جگر در آن زمان یا از سده
و غلظت عدالت و در غذای غلظت نموده که در کیمیای جگر را و همین بخار و زنه و خون را
با صلی نموده آید در میان گوشت و عروق عصاره آید و اعضا از آن سبب بند بود
و از آن استقامت گویند و این نوع اسهال انواع است **صلابت** سفید رنگی در میل برادر
و آماکی در رو چشم و نسبت به جگر و چون دست بر آن نهد فرو رود و جگر دست
در که افتد و بعد از آن جگر ضعیف آید و آنرا ما نماند نام کرده و دست را ضعیف
گویند نام ما مانند گوشت حیوان است و سبب استقامت جگر است که در میان ضعیف
در میان سینه نزدیک ای ای رازنه گویند بدترین نوع است و درین در آن با
طاهر که در زور کاشتم و پوست کرم روشی چون دست در آن با نماند
مانند دست آید مانده است و استقامت طبع و مثنی با و غلظت و رطوبت در آن موضع
آید که کثیر جمع شود و سبب این عوارض نیز جگر و غذا در دوده شود و رطوبت
و غلظت نموده و چون کیلوی جگر را سبب عوارض که از غلظت کثیر بر آن است **اصطلاح**
و با غلظت میداند که در آن است که چون دست بر آن نماند که از آن جگر که اما
از آن در دست باز آید و سبب خوردن فرار بسیار و کما بخت کفون یا در میان یا از آن

نشی و کفو و رحم و رفتی خول بسیار
سبب است که هر که یا از خوردن آن سبب
در صفا یا بر زنی کردن و غنا و صفتی اما آنچه از امتداد باز آید و چون تقصیرش از خوردن
غلیظی از آن منع نمود و صلی علی آن و طبیبان بدان گفته و یا صلی آن که در طبیبان
باقی است و آنکه از غلظت کثیر ضعیف و در دم یا در درد در جگر که در اسهال بسیار
نفسه و یا خون بسیار در سینه و سینه زخم آید و در درد و غلظت اعصاب باز آید و در
باین غلظت اسهال اما استقامت نوع است **طریقی** زنه و سبب استقامت اسهال
یا از ضعف است و هر چه در او تواند که در جگر ماضی بود و جگر در آن زمان یا از سده
و غلظت عدالت و در غذای غلظت نموده که در کیمیای جگر را و همین بخار و زنه و خون را
با صلی نموده آید در میان گوشت و عروق عصاره آید و اعضا از آن سبب بند بود
و از آن استقامت گویند و این نوع اسهال انواع است **صلابت** سفید رنگی در میل برادر
و آماکی در رو چشم و نسبت به جگر و چون دست بر آن نهد فرو رود و جگر دست
در که افتد و بعد از آن جگر ضعیف آید و آنرا ما نماند نام کرده و دست را ضعیف
گویند نام ما مانند گوشت حیوان است و سبب استقامت جگر است که در میان ضعیف
در میان سینه نزدیک ای ای رازنه گویند بدترین نوع است و درین در آن با
طاهر که در زور کاشتم و پوست کرم روشی چون دست در آن با نماند
مانند دست آید مانده است و استقامت طبع و مثنی با و غلظت و رطوبت در آن موضع
آید که کثیر جمع شود و سبب این عوارض نیز جگر و غذا در دوده شود و رطوبت
و غلظت نموده و چون کیلوی جگر را سبب عوارض که از غلظت کثیر بر آن است **اصطلاح**
و با غلظت میداند که در آن است که چون دست بر آن نماند که از آن جگر که اما
از آن در دست باز آید و سبب خوردن فرار بسیار و کما بخت کفون یا در میان یا از آن

استعد کند **ف** و قلیل باد کند کم کوفی راز زبانه سیمون ساروی طرز او در
 ده و هم بر تکلف با ما و الاصول **صفت** ما و الاصول پوست و راز باسج کوفی
 پوست و کالسن و السوی از هر یک ده درم کم کوفی راز زبانه سیمون کم کوفی از هر یک
 و طرز ایون زیره کرباز از هر یک ده درم جودن سجادو و صفی ادواز از هر یک
 و درم مویزدانه سیمون کوفی از هر یک ده درم در دسته رطل از یک نشانه تا به سیمون آید و
 بدست بالاد و صاف کند **و تدیکر** اسقا مانند زن صانده و ناف و شکم کوفی
 بزرگ شود **علیه** هر باید از جلاب خوردن از کم کوفی راز زبانه کم کالسن از هر یک
 و درم نبات ده درم غذاز کوفی از بانه کافوریه با مرغ و کبک تهبور
 کالی مویزدیم و بعد از چند روز از این مصلح خوردن سنا با کافوریه و مصلح عمل نفوس
 کم کالسن کافوریه با سوسنی از هر یک سه درم شاتره سه درم امه را بچونان و
 صاف کند موصلا کوفی ده درم ترخنی سیمون صاف کوفی بهم کبکیز دو باز جوف غذا
 بدستور از کوفی نوع اسقا و درم سیمون چو زبانه کافوریه و صفا درم کوفی
 از آن سیمون هر باید از جلاب صفا از کوفی سیمون کم کالسن از هر یک ده درم
 غذاز کوفی با مائی سفید کوفی ما موادام و در کوفی سیمون با فروع اما صفا
 اسقا طرز را صفا زبانه کوفی از خوردن سیمون سرد و صاحب سیمون زبانه از
 خوردن آب سیمون و صاحب سیمون طرز را از خوردن غذا با مویزدانه
 بعد چون سیمون در زبانه کم کوفی بهر سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون
 نکند و غذاز کوفی بعد چون اسقا از کوفی سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون
 به شود و باز بهر سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون
 بنشان سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون
 و صلا سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون
 اما مصلح کوفی زبانه کوفی سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون سیمون

که در کوفی

از هر کلامی که وصف یک وقتیه یا دو وقتیه باشد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 در قی کل کف می خورد در آن زرد که می ماند در دم می سوزد و دم سبب غناق کف بود از
 هر یک یک کلامی که وصف یک وقتیه یا دو وقتیه باشد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 گوشت کسبه سبب برک است از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 غایب نباشد از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 فایده ۲۴ در در آن که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 سنگی خوردن **ضاد** نفع تا در در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 سبب کف در آن که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 بگویند و بر کف می خورد در آن که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 در در آن که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 قی کف از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 و سبب کف خوردن از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 و باد در آن که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 آرتیب خون در آن که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 کلک کرده هم غذا خورد و کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 صف سبب کف خوردن از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 کاس کف کف از آنکه در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 هم را که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده
 باز خورد در آن که در قی کف می خورد در سنگی خوردن یک **دو** بار فایده

کاف

کما کنش بتره بی لوی از هر سید دم الواسیه پانوه دانه بختی بختی بختی بختی بختی بختی
 آب کوه لاسه تا بجز بانه و بوسه شایده صاف کنه مرصه شکر ده دم ترکیب سیدم صاف
 کوه با هم پانند و بایز خولوق **قرص** در در از رانی می کشید و در سبب هاروم
 مصلی بغداد لایق از هر یک صم بنی صم زشتی را در که حل کنه و در او را کوه
 بکوه دانی بر شند و قوی کنه و از روز مقدار دم باده دم سکنی بخورد **ضاد**
 در بوز کحت را ز کنه از بجز در که بچوشه تا هار او بود و در سبب و در بکشد
 از هر یک که در کوه نمس در آن رشد در بجز ز بند و نمس چون صاحب بجز در کوه
 چون با در بند و مسقا بخورند از جانو کاهد و بترن علیله مدرضی بجز
 بوسه بجز در سکنی خولون و در بجز لیتی در بجز در چون سکنی در بجز خولون خلط
 سینه مانند صند پرون آید بجز خولون **باب نود و هشتم** در بختی شانه زاده
 بعد در مرض کرده چون بنی آب سیدم در نوبه دم آید و در او سبب که کوه عالی
 شده و کوه افقی بجز بعد از او بیه گرم و تیز در دم کرده بنامه دادن قوه باز بجز
 چون در کرده دشت نه ز فزود بول سفید غلیظ سیدم بعد چون بجز آب سفید
 و نشانه از دلاک کنه بر در صده کرده و در کوه یازد و سبب بجز در آید بوزان
بعد چون علی کوه باز دید شود بختی شانه درخت الکنزه بنوز از تیز و نرم شود بختی شانه
 در آب این کوه در آن شانه و مدت نه روز به نام شانه بخورد علی کرده زانکه
 بعد چون علی کوه شانه بهر در امتد اصف کنه و جلا بخورد و اگر از کنه از خولون
 بجز بختی شانه در در کوه گرم در کرده و شانه بهر بجز بختی شانه خولون خولون بختی شانه
 در در کوه کنه نو در کوه زک **بعد** کفر را در دم گرم بیدار و فیون ز غولان
 بجز در خولون تق در در کوه شانه **باب نود و نهم** در بول الوع و سیدم
 بجز از در کوه در کوه نو در پار هار هار تون یا فری رسید یا در حیا و علی کوه

فند

۶۹

در میان

علیه اگر چنانچه قوت فصد کوی از بلیقی و بعد از آن صلب خون از شیر کم خیار و
 و شیر از هر یک چهار دم کفتر سه درم یک یکله کوه کوه بلبلان از تنگ یا با سا
 بز قطن ار شده و قوی کند تر تر قوی یا به منفیات یا ترکیبی ده درم با هم کوه
 باز خون و در کتبش غلظت نیزه جو و نیزه صغالی در اسهال و مو با بل و در کتب
 مانی غلظت کوه با مو با بل **در** کتب غلظت خون سیاه شدن کف از اسهال
 یلیم خود کند قوی تصب علی مانی بر این کوه برینج در صحنه عبا و صحنه بریان
 کرده در دم کل از هر دم در هر باور دفا به در **باب صد** در کتب و یک
 در کوه و شانه بهر سبب آن در عسل است یا از عسل تمام در در کوه در طویق
 لطف را به تخمیدن در غلظت با نه و خنک کرد و کف در کف و شیر ای عسل در کوه
 بهر چه به سبب طبع بسیار در شایع و هم ای عسل از خوردن غذا غلظت و غلظت
 طعام و از خوردن کم و بیشتر و با چه و طوار هر سه و آنچه از آن کرد کف و شیر سانه
 و آب کل آلود و شیر آب غلظت چون گوشت کند غلظت را کوه و در ابتدا به پرا نود
 کوه کوه مانند یک خود و چون به بران بگذرد و در **علیه** کوه لعل کوه با هم دیگر
 بچشمه و کلان شود و طبع آن از احصایه کوه صده در کوه و احما اعور و
 قوی و در فاضل و در بران و در کوه از کوه ثمانه پوسه و از آن آب شانه خراک
 در یک به بران و حکیم عالمی کوه در شش نیز باز دید خود و در زمان نیز باز دید خود
 چون ریخت یک به بران **علیه** در در زمان و پیشی آب سفید و گاه گاه یک به بران
 و گاه گاه آب شش کوه بود و به کثر کردن آب و بهر چه از مقدار آن آب و در کوه
 یا کوه در کوه **علیه** در دینت و طبعش بی شش است و در یک به بران آب سفید
 سرفورانه شتر و اما فرق میان یک کرده و قوی است که در قوی شش یکده و صحت
 یک کوه تا آنکه در غلظت قوی در دینت و سلم و بهر چه با بران در کوه

در کتب

در دفع مفسه شر زمان از هر یک قدری از این بیاید و بگذارد و اگر ماده شود در دم کند
 جلاب صغیر از فیله و اسفونجی از هر یک سه درم یکپنجم ده درم غذای سفید کرده
 مویز بادام **ا** و قهوه در شانه بپاؤد و عسل است **ا** این هم چون آمد و از این **علیه**
 نزار بهیسه ماسه در حجامتی ده درم قوی کالنج یکمقد در آن صل که با خون و از در
 نایم قدر لب تخم زرد پس ای حیضون یکمقد غذای مویز بادام ایضا قوی **ا** و از
 غالب در اطعمه حیات صلیب خون از غنای تغذیه جلاب سبب و از هر یک سه درم
 هم در اجناسه و صوف کوزه گرمی از هر یک سه درم هم در اجناسه و صوف کوزه
 مویز نزار بهیسه در ترکیب مویز بادام با هم مایه شود و باز صوف **د** و این سه درم
 نزار بهیسه کل از هر یک سه درم یکپنجم ده درم هم در اجناسه و صوف کوزه
 یا نزار بهیسه بگذرد و قوی کالنج و نزار بهیسه حجامتی صوفی از هر یک سه درم در ترکیب
 شانه از هر یک **ا** و از نزار بهیسه یا زردی از آن کرده و در کوزه نای از بلغم
 یا صوف **ع** و از نزار بهیسه یا **علیه** نزار بهیسه یا صوفی یا نزار بهیسه و یا نزار بهیسه
 آواز از هر یک در صوف ده درم خورم غدا نزار بهیسه جو نزار بهیسه و یا نزار بهیسه
د و از نزار بهیسه جو نزار بهیسه جو نزار بهیسه جو نزار بهیسه جو نزار بهیسه جو
 چهار درم دانه صغیری که مویز از هر یک سه درم مویز بادام سفید کرده ده درم است
 یکدرم هم در کوزه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه
 خرد مویز **ا** که خایها بزرگ شود و بسبب از کوزه **علیه** و نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه
 و صلاب صغیر از غدا نزار بهیسه ده درم آواز سبب ده درم غنای تغذیه **ر** یک سه درم
 ترکیبی ده درم غذای نزار بهیسه و کافور **ا** و اگر ماده بود او را غالب هم مویز بادام
 جلاب صغیر از نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه
 کرده چند روز بدین صفت مویز نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه نزار بهیسه

عسل

عسل

عسل

چکین بول پیدا شود و اگر در کوه مردم ببرد که بر یک کند و صید بول باز در کوه و کوه
 از آن سبب قوی ببرد که بر یک است و در کوه کوه در کوه کوه
 خطم بعد از عصر را صحرای بول بود و بسیار بود که در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 جبهه بول و در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 سه عدد موجود بر میان کرده مجلس خود بود نور صلاهی **باب چهارم** در کوه کوه
 بول و بخت بر بول آن از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 خون در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 عیظ از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 با بلیق و صلب خورد از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 نبات ده دم یا صلب خورد از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 سفید کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 سه صد کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 آن کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 ذره چکانه از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 در کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 در میان کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 بکند چون کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 بجز به کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 ان کار ما از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 چون کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 یا بر کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

۱۰۶

ع

نور

از این کوه

بر ما را بگویم که کون مفسر و اگر در وجود مملکت استی بتم از خلد بود اگر بگویم که
 جمیع کون مفسر روح حیوان غیر از آن و بعد از جمیع آن بفرار پس کون مفسر عظیم دارد
 در کون مفسر کون هم نقص دارد در درجهها مملکت است از خواص جمیع پس بکنند باید
 اقباز بنویسد از قصد بسیار و کار کون مفسر کون بسیار در صراط و میزان و میسر غذا
 خون و میل برود در درجهها مملکت است از دراه ایشان که در خلقت مملکت است از دراه
 میگویند باید مثل نان که در طبیعت در کون مفسر و گاه گاه از کون مفسر در درجهها مملکت است
 و اقباز کون مفسر در درجهها مملکت است از دراه ایشان که در خلقت مملکت است از دراه
 باد و فتنه و عجز و جز در فانیه نبات سکه اهل از این مملکت است و خواص جمیع
 کون مفسر در درجهها مملکت است از دراه ایشان که در خلقت مملکت است از دراه
 زیاده مملکت است از دراه ایشان که در خلقت مملکت است از دراه
 در اعضا باز در درجهها مملکت است از دراه ایشان که در خلقت مملکت است از دراه
 در این پاک بود و باید که بعد از حجت زمانه بخشد و خود را کرم پرانند و در همه علم
 با بصورت مملکت است

در بیان سبب امر تا دم

۱	۱	۱	۱	۱
۲	۲	۲	۲	۲
۳	۳	۳	۳	۳
۴	۴	۴	۴	۴
۵	۵	۵	۵	۵
۶	۶	۶	۶	۶
۷	۷	۷	۷	۷
۸	۸	۸	۸	۸
۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰
۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱
۲۲	۲۲	۲۲	۲۲	۲۲
۲۳	۲۳	۲۳	۲۳	۲۳
۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴
۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵
۲۶	۲۶	۲۶	۲۶	۲۶
۲۷	۲۷	۲۷	۲۷	۲۷
۲۸	۲۸	۲۸	۲۸	۲۸
۲۹	۲۹	۲۹	۲۹	۲۹
۳۰	۳۰	۳۰	۳۰	۳۰
۳۱	۳۱	۳۱	۳۱	۳۱
۳۲	۳۲	۳۲	۳۲	۳۲
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳
۳۴	۳۴	۳۴	۳۴	۳۴
۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵
۳۶	۳۶	۳۶	۳۶	۳۶
۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
۳۸	۳۸	۳۸	۳۸	۳۸
۳۹	۳۹	۳۹	۳۹	۳۹
۴۰	۴۰	۴۰	۴۰	۴۰

در علم طب

ما نرسد در آن
صدوم در آن
و نصیب

ما نرسد در آن
صدوم در آن

ما نرسد در آن
صدوم در آن

ما نرسد در آن
صدوم در آن

ما نرسد در آن
صدوم در آن

二

